KOMISSION PÄÄTÖS,

annettu 20 päivänä maaliskuuta 2013,

valtiontuesta N:o SA.23420 (11/C, ex NN40/10), jonka Belgia on myöntänyt SA Ducroire -yritykselle

(tiedoksiannettu numerolla C(2013) 1497)

(Ainoastaan hollannin- ja ranskankieliset tekstit ovat todistusvoimaiset)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2014/274/EU)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 108 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan ([1]),

ottaa huomioon Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 62 artiklan 1 kohdan a alakohdan,

on mainittujen artiklojen mukaisesti kehottanut asianosaisia esittämään huomautuksensa ([2]),

sekä katsoo seuraavaa:

I MENETTELY

(1) [Kantelija] (*) toimitti Euroopan komissiolle 5 päivänä kesäkuuta 2007 kantelun 150 miljoonan euron suuruisesta alkupääoman lisäyksestä, joka myönnettiin julkiselle osakeyhtiölle Ducroire (jäljempänä 'SA Ducroire'), kun Office National du Ducroire (jäljempänä 'ONDD ') perusti sen syyskuussa 2004.

(2) Komissio esitti Belgian viranomaisille yksityiskohtaisia kysymyksiä 7 päivänä joulukuuta 2007 päivätyllä kirjeellä. Komissio sai 12 päivänä helmikuuta 2008 kysymyksiin vastaukset, joiden mukana toimitettiin lukuisia asiakirjoja ja liiketoimintasuunnitelma.

(3) Kantelijan ja komission välinen tapaaminen järjestettiin 9 päivänä syyskuuta 2008.

(4) Komissio lähetti Belgian viranomaisille kantelun, josta oli poistettu luottamukselliset tiedot, 4 päivänä joulukuuta 2008.

(5) Kantelijalle lähetettiin Belgian huomautukset, joista oli poistettu luottamukselliset tiedot, sekä eräitä kysymyksiä 12 ja 17 päivänä joulukuuta 2008. Kantelija vastasi 6 päivänä marraskuuta 2009 päivätyllä kirjeellä.

(6) Belgialle lähetettiin 21 päivänä huhtikuuta 2010 lisäkysymyksiä, joihin se vastasi 23 päivänä heinäkuuta 2010.

(7) Komissio päätti 23 päivänä helmikuuta 2011, että se aloittaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (jäljempänä 'SEUT-sopimus') ([3]) 108 artiklan 2 kohdan mukaisen muodollisen tutkintamenettelyn seuraavista mahdollisista tukitoimenpiteistä: i) Belgian myöntämä valtiontakaus ONDD:lle sen markkinariskeihin liittyvän toiminnan osalta; ii) yksi tai useampi sisäinen varojensiirto, jolla on tuettu markkinariskien vakuuttamista, ja iii) ONDD:n myöntämä pääoma, jolla on tuettu SA Ducroiren markkinariskien vakuuttamista. Komissio kehotti asianosaisia esittämään huomautuksensa kyseisistä toimenpiteistä.

([1]) Joulukuun 1 päivänä 2009 EY:n perustamissopimuksen 87 artiklasta tuli Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (jäljempänä 'SEUT-sopimus') 107 artikla ja perustamissopimuksen 88 artiklasta SEUT-sopimuksen 108 artikla. Kyseiset kaksi määräyskokonaisuutta ovat asiasisällöltään samanlaiset. Viittauksia SEUT-sopimuksen 107 ja 108 artiklaan on tässä päätöksessä pidettävä soveltuvin osin viittauksina perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklaan. SEUT-sopimuksessa otettiin käyttöön myös muutamia terminologisia muutoksia; esimerkiksi sana "yhteisö" korvattiin sanalla "unioni", "yhteismarkkinat" sanalla "sisämarkkinat" ja "ensimmäisen asteen tuomioistuin" ilmauksella "unionin yleinen tuomioistuin". Tässä päätöksessä käytetään SEUT-sopimuksen mukaista terminologiaa.

([2]) EUVL C 163, 1.6.2011, s. 1.

(*) Luottamuksellinen tieto.

([3]) EUVL C 163, 1.6.2011, s. 1.

(8) Belgian viranomaisten, ONDD:n, SA Ducroiren ja komission kesken järjestettiin kaksi kokousta 17 päivänä maaliskuuta 2011 ja 28 päivänä huhtikuuta 2011.

(9) Belgian viranomaiset pyysivät 4 päivänä toukokuuta 2011, että muodollisen tutkintamenettelyn aloittamista koskevaan päätökseen (jäljempänä 'menettelyn aloittamista koskeva päätös') vastaamisen määräaikaa pidennettäisiin neljällä viikolla. Komissio ilmoitti Belgian viranomaisille 5 päivänä toukokuuta 2011, ettei se vastusta määräajan pidentämistä, ja pyysi lisätietoja, jotka liittyivät 28 päivänä huhtikuuta 2011 pidettyyn kokoukseen.

(10) Belgian viranomaiset toimittivat 1 päivänä kesäkuuta 2011 vastauksensa näkemyksiin ja kysymyksiin, jotka komissio oli esittänyt menettelyn aloittamista koskevassa päätöksessään. Vastauksen liitteet saatiin 9 ja 10 päivänä kesäkuuta 2011.

(11) Vastauksen perusteella komissio pyysi lisätietoja 27 päivänä heinäkuuta 2011.

(12) Laatiakseen vastaukset komission kysymyksiin Belgian viranomaiset järjestivät kaksi teknistä kokousta, yhden komission kanssa (26 päivänä syyskuuta 2011) ja yhden tuensaajan kanssa (18 päivänä lokakuuta 2011). Belgia toimitti 14 päivänä marraskuuta 2011 lisätietoja asioista, joita kokouksissa käsiteltiin.

(13) Belgian viranomaiset lähettivät 5 päivänä joulukuuta 2011 vastaukset komission 27 päivänä heinäkuuta 2011 päivättyihin kysymyksiin.

(14) Komissio pyysi 23 päivänä huhtikuuta 2012 joitakin selvennyksiä annettuihin tietoihin, ja Belgian viranomaiset toimittivat ne 16 päivänä toukokuuta 2012.

(15) Belgian viranomaisten, ONDD:n, SA Ducroiren ja komission välinen kokous pidettiin 21 päivänä toukokuuta 2012. Sen jälkeen Belgian viranomaiset toimittivat lisäselvityksiä 31 päivänä toukokuuta 2012 päivätyssä kirjeessä. Kesäkuun 14 päivänä 2012 päivätyssä kirjeessä Belgian viranomaiset toistivat kantansa komission riitauttamasta pääomanlisäystoimenpiteestä.

II **TUEN YKSITYISKOHTAINEN KUVAUS**

II.1 TUENSAAJA JA SEN TOIMINTA

(16) ONDD on luottovakuutusmarkkinoilla toimiva "itsenäinen julkinen laitos", joka on Belgian valtion takaama ja jota valtio tukee.

(17) Elokuun 31 päivään 2003 saakka ONDD harjoitti kaikkea vakuutustoimintaansa omaan lukuunsa valtion takaamana. Erillistä kirjanpitoa lyhytaikaiselle ja pitkäaikaiselle luottovakuutustoiminnalle tai markkinariskeihin ja muihin kuin markkinariskeihin liittyvälle vakuutustoiminnalle ei ollut. Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan 1 kohdan mukaisessa komission tiedonannossa jäsenvaltioille perustamissopimuksen 92 ja 93 artiklan soveltamisesta lyhytaikaisiin vientiluottovakuutuksiin (jäljempänä 'vientiluottovakuutuksia koskeva tiedonanto') ([4]) "markkinariskillä" tarkoitetaan kaupallisia ja poliittisia riskejä, joiden enimmäisriskikausi on alle kaksi vuotta ja jotka liittyvät velallisiin ([5]), jotka ovat sijoittautuneet johonkin Euroopan unionin jäsenvaltioon tai tiettyihin OECD-maihin, kuten Australiaan, Islantiin, Japaniin, Kanadaan, Norjaan, Sveitsiin, Uuteen-Seelantiin ja Yhdysvaltoihin ([6]).

(18) ONDD avasi 1 päivänä syyskuuta 2003 "yritystilin", joka — Belgian viranomaisten mukaan — ei ollut valtion takaama ja jota käytettiin mainitusta päivämäärästä alkaen kaikkeen lyhytaikaisiin riskeihin liittyvään vakuutustoimintaan. Tuolloin tälle yritystilille siirrettiin [45–70] miljoonan euron suuruinen pääoma, jolle oli hankittava hyväksyntä kansalliselta vakuutusvalvojalta (Office de Contrôle des Assurances, jäljempänä 'OCA'). Tämän yritystilin yhteydessä ei pidetty erillistä kirjanpitoa markkinariskeihin ja muihin kuin markkinariskeihin liittyvälle vakuutustoiminnalle.

([4]) EYVL C 281, 17.9.1997, s. 4. Komissio on soveltanut 1 päivästä tammikuuta 2013 alkaen uutta tiedonantoa jäsenvaltioille Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan soveltamisesta lyhytaikaisiin vientiluottovakuutuksiin. Tiedonanto julkaistiin 19 päivänä joulukuuta 2012 (EUVL C 392, 19.12.2012, s. 1).
([5]) Sekä julkiset että muut kuin julkiset.
([6]) Ks. vientiluottovakuutuksia koskevan tiedonannon 2.5 kohta.

(19) Toukokuussa 2004 ONDD päätti siirtää silloisen lyhytaikaisia luottovakuutuksia koskevan liiketoimintansa tytäryhtiöön perustamalla yhtiön nimeltä SA Ducroire. Belgian viranomaiset katsovat, että päätös SA Ducroiren perustamisesta tehtiin siksi, että vientiluottovakuutuksia koskevaa tiedonantoa olisi voitu noudattaa, sillä tiedonannossa kehotetaan jäsenvaltioita muuttamaan vientiluottovakuutusjärjestelmiään siten, että vientiluottovakuutuksenantajat eivät saa enää valtiontukea markkinariskien vakuuttamiseen.

(20) ONDD:n hallitus teki 11 päivänä toukokuuta 2004 päätöksen SA Ducroiren perustamisesta ja 150 miljoonan euron pääoman myöntämisestä sille vuosia 2005–2007 koskevan liiketoimintasuunnitelman perusteella. Suunnitelma sisälsi kaksi skenaariota: ”Realistinen” skenaario A perustui taloudelliseen tilanteeseen, ja siinä oletuksena oli vakuutettujen summien kolmen prosentin kasvu. ”Dynaaminen” skenaario B puolestaan perustui markkina-aseman saavuttamista koskevaan ennakoivaan lähestymistapaan, ja siinä oletuksena oli kaksinkertainen kasvu realistiseen skenaarioon nähden eli kuusi prosenttia ([7]).

(21) SA Ducroire perustettiin 23 päivänä syyskuuta 2004, jolloin ONDD merkitsi sille 150 miljoonan euron pääoman. Tästä summasta 100 miljoonaa euroa maksettiin välittömästi ja loput 50 miljoonaa euroa vuonna 2009.

(22) ONDD luovutti 1 päivänä tammikuuta 2005 lyhytaikaisia riskejä koskevan portfolionsa SA Ducroirelle, joka aloitti toimintansa tuona päivänä. ONDD jatkoi pitkäaikaisten riskien hallinnointia.

(23) SA Ducroire hallinnoi siis kaikkia vientiluottovakuutuksia koskevassa tiedonannossa tarkoitettuja (määritelmänsä mukaisesti lyhytaikaisia) markkinariskejä ja lyhytaikaisia muita kuin markkinariskejä, esimerkiksi sellaisia OECD-maiden ulkopuolelle sijoittuneisiin velallisiin liittyviä riskejä, joiden enimmäisriskikausi on alle kaksi vuotta.

(24) Vuonna 2007 SA Ducroire osti 33 prosenttia Komerční úvěrová pojišťovna EGAP:n (KUP:n) (Tšekin vientiluottovakuutuslaitoksen kaupallinen puoli) pääomasta [12–14] miljoonalla eurolla. Tämä osto tehtiin yhdessä SACE BT:n kanssa; se oli ostanut myös 33 prosenttia KUP:n pääomasta. Vuonna 2009 SA Ducroire osti SACE BT:n koko osuuden KUP:n pääomasta [0–20] miljoonalla eurolla. Toisin sanoen SA Ducroire hankki 66 prosenttia KUP:n pääomasta yhteensä [10–35] miljoonalla eurolla. Jälkimmäisestä summasta 12 miljoonaa euroa kirjattiin omistusosuuden tappioksi (sijoituksen arvon negatiivinen oikaisu).

II.2 KANTELU

(25) Komissio vastaanotti kantelun 5 päivänä kesäkuuta 2007. Kantelijan mukaan ONDD oli myöntänyt pääoman sellaisin ehdoin, joita yksityinen sijoittaja ei olisi pitänyt hyväksyttävinä. Ensinnäkin SA Ducroiren ennustettua kannattavuutta pääoman myöntämisen hetkellä pidettiin heikompana kuin yksityinen sijoittaja olisi olettanut. Toiseksi SA Ducroiren myönnetyn pääoman määrän katsottiin ylittävän tarvittavan pääoman määrän sekä omien varojen riittävää vähimmäismäärää koskevien vakavaraisuussääntöjen että muiden alan toimijoiden keskimääräisen vakavaraisuusasteen (nettomaksut/omat varat) kannalta. Kantelijan mukaan se, että SA Ducroire ja SACE BT pystyivät vuoden 2006 jälkipuoliskolla tekemään yhteisen tarjouksen ostaa 66 prosenttia KUP:n osakkeista, oli mahdollista ainoastaan tämän vuonna 2004 tehdyn ”ylipääomittamisen”. Kantelijan mukaan tämä ostotarjous oli ”ylittämätön kilpailijoiden tarjouksiin nähden”.

II.3 PERUSTEET MENETTELYN ALOITTAMISELLE

(26) Tutkinta, joka aloitettiin 23 päivänä helmikuuta 2011, koskee seuraavia toimenpiteitä:

a) Belgian valtion väitetysti myöntämä takaus ONDD:lle sen markkinariskien osalta (jäljempänä ’toimenpide 1’).

b) Mahdolliset sisäiset varojensiirrot (ONDD:ssä) muihin kuin markkinariskeihin liittyvästä vakuutustoiminnasta markkinariskeihin liittyvään vakuutustoimintaan (ennen lyhytaikaisiin riskeihin liittyvän vakuutustoiminnan luovuttamista SA Ducroirelle) (jäljempänä ’toimenpide 2’).

([7]) Ks. Belgian viranomaisten 1 päivänä kesäkuuta 2011 esittämät huomautukset Euroopan komission 24 päivänä helmikuuta 2011 antamaan päätökseen, huomautusten liite 8, s. 60 ja 69.

ONDD:llä ei ollut markkinariskejä koskevaa vakuutustoimintaa harjoittaessaan erillistä hallintoa ja kirjanpitoa markkinariskeihin ja muihin kuin (lyhytaikaisiin) markkinariskeihin liittyvälle vakuutustoiminnalle. Tämä on vientiluottovakuutuksia koskevan tiedonannon 4.3 kohdan vastaista. Kyseisen kohdan mukaisesti julkisesti tuettujen vientiluottovakuutuksenantajien on ”pidettävä valtion lukuun ja valtion takaamana tapahtuvan markkinariskejä ja muita kuin markkinariskejä koskevan vakuutustoiminnan hallinto ja kirjanpito erillisinä osoittaakseen, että ne eivät saa valtiontukea markkinariskien vakuuttamiseen”.

c) ONDD:n vuonna 2004 tytäryhtiölleen SA Ducroirelle myöntämä pääoma (150 miljoonan euron merkitty pääoma) (jäljempänä ’toimenpide 3’).

(27) Toimenpiteen 3 osalta menettelyn aloittamista koskevassa päätöksessä todettiin, etteivät seuraavat SA Ducroirelle myönnetyn pääoman osat ole valtiontukea ([8]):

a) Se osa SA Ducroiren alkupääomaa, jolla voidaan katsoa tuetun muihin kuin markkinariskeihin liittyvää vakuutustoimintaa ([9]), ei ole valtionapua. Vientiluottovakuutuksia koskevan tiedonannon mukaan jäsenvaltiot voivat tukea muihin kuin markkinariskeihin liittyvää vientiluottovakuutustoimintaa. Koska markkinatoimijoiden ei oleteta harjoittavan tätä toimintaa, valtiontuki ei todennäköisesti vääristä kilpailua, eikä sitä voida tällöin pitää SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna valtiontukena. Sen vuoksi komissio pyysi Belgiaa selventämään, millä osalla SA Ducroiren pääomaa tuettiin sen muihin kuin markkinariskeihin liittyvää vakuutustoimintaa.

b) Se osa SA Ducroiren pääomaa, jolla jo tuettiin markkinariskeihin liittyvää vakuutustoimintaa ONDD:ssä ja joka vain siirrettiin SA Ducroirelle kyseisen vakuutustoiminnan siirtämisen yhteydessä, ei ole valtiontukea. Kyseessä oli pelkästään olemassa olevan liiketoiminnan ja siihen liittyvän pääoman oikeudellisen muodon muutos ([10]).

(28) Kyseessä oleva mahdollinen uusi tuki (toimenpide 3) koskee näin ollen vain sitä osaa SA Ducroirelle myönnetystä pääomasta, jolla ei tueta muihin kuin markkinariskeihin liittyvien vientiluottojen vakuuttamista ja joka ylittää sen osan pääomaa, jolla jo tuettiin markkinariskeihin liittyvää vakuutustoimintaa ONDD:ssä 31 päivänä joulukuuta 2004 (eli juuri ennen lyhytaikaisiin riskeihin liittyvän vakuutustoiminnan siirtämistä SA Ducroirelle).

(29) Tässä päätöksessä tarkoitetaan

a) ’lisäpääomalla’ sitä SA Ducroirelle myönnetyn pääoman osaa, joka ylittää sen osan pääomaa, jolla jo tuettiin lyhytaikaisten riskien vakuutustoimintaa (sekä markkinariskeihin että muihin kuin markkinariskeihin liittyvää) ONDD:ssä 31. joulukuuta 2004 (eli juuri ennen lyhytaikaisiin riskeihin liittyvän vakuutustoiminnan siirtämistä SA Ducroirelle)

b) ’toissijaisilla varoilla’ sitä edellä määritetyn lisäpääoman osaa, jolla tuetaan markkinariskeihin liittyvien luottojen vakuuttamista (eli se SA Ducroirelle myönnetty pääoma, jolla tuetaan markkinariskeihin liittyvien luottojen vakuuttamista ja joka ylittää sen osan pääomaa, jolla jo tuettiin lyhytaikaisiin riskeihin liittyvää vakuutustoimintaa ONDD:ssä 31 päivänä joulukuuta 2004).

(30) Näin ollen lisäpääoma sisältää muun muassa toissijaiset varat (katso johdanto-osan 141 kappaleessa oleva kuva).

(31) Menettelyn aloittamista koskevassa päätöksessään komissio oletti, että lisäpääoman ja toissijaisten varojen määrä oli huomattava, kun otetaan huomioon epäsuhde SA Ducroirelle sen perustamisen hetkellä myönnetyn 150 miljoonan euron pääoman sekä ONDD:n 1 päivän syyskuuta 2003 ja 31 päivän joulukuuta 2004 välisenä aikana käyttämälle yritystilille lyhytaikaisten riskien ja markkinariskien vakuuttamista varten siirretyn [45–70] miljoonan euron välillä. Siksi komissio katsoi, että kyseessä näytti olevan lisäpääoma ja toissijaiset varat ja että oletettu tuotto vaikutti liian vähäiseltä.

([8]) Ks. menettelyn aloittamista koskevan päätöksen 4.1.2.2.1 kohta.

([9]) Tähän valtiontuen ulkopuolelle suljettuun, muihin kuin markkinariskeihin liittyvän vakuutustoiminnan pääomaan sisältyi SA Ducroiren pääoma, jolla — siinä vaiheessa kun lyhytaikaisten markkinariskien vakuuttaminen siirrettiin SA Ducroirelle — tuettiin Romaniaan ja Bulgariaan sijoittautuneisiin velallisiin liittyvien riskien vakuuttamista, koska nämä riskit olivat tuolloin muita kuin markkinariskejä, sillä maat liittyivät Euroopan unioniin 1. tammikuuta 2007, toisin sanoen sen jälkeen, kun vakuutustoiminta oli siirretty SA Ducroirelle.

([10]) Ks. komission 21 päivänä joulukuuta 2005 tekemä päätös asiassa N 531/2005 ”Postipankin (Banque Postale) perustamiseen ja toimintaan liittyvät toimenpiteet”, 54 kohta (EUVL C 21, 28.1.2006, s. 2), joka on saatavana osoitteessa http://ec.europa.eu/eu_law/state_aids/comp-2005/n531-05.pdf

(32) Koska ONDD ja SA Ducroire eivät olleet noudattaneet vientiluottovakuutuksia koskevan tiedonannon 4.3 kohtaa (katso johdanto-osan 17 ja 19 kappale), ts. ne eivät olleet pitäneet markkinariskejä ja muita kuin markkinariskejä koskevan vakuutustoiminnan hallintoa ja kirjanpitoa erillisinä, komissio ei voinut määrittää selvästi ”toissijaisten varojen” määrää, kun se aloitti muodollisen tutkintamenettelyn. Sen vuoksi komissio pyysi menettelyn aloittamista koskevassa päätöksessään Belgian viranomaisia noudattamaan vientiluottovakuutuksia koskevan tiedonannon 4.3 kohtaa ja ilmoittamaan sille se osuus pääomasta, jolla tuettiin lyhytaikaisten, muiden kuin markkinariskeihin vakuuttamista, sekä se osuus pääomasta, jolla tuettiin markkinariskien vakuuttamista, ennen vakuutustoiminnan siirtämistä SA Ducroirelle ja sen jälkeen.

III **ASIANOSAISTEN ESITTÄMÄT HUOMAUTUKSET**

(33) Asianosaiset eivät esittäneet huomautuksia menettelyn aloittamista koskevaan päätökseen määräajan kuluessa.

IV **BELGIAN HUOMAUTUKSET**

***Toimenpiteet 1 ja 2**: Valtiontakaus markkinariskeille ONDD:ssä ja sisäiset varojensiirrot ONDD:n markkinariskien tukemiseksi*

(34) Belgia totesi, että ONDD on aina keskittynyt muihin kuin markkinariskeihin ja että näiden riskien osuus sen portfoliossa on ollut aina muita suurempi. Vuoden 1993 ([11]) jälkeen ja ennen kuin kymmenen uutta jäsenvaltiota liittyi Euroopan unioniin toukokuussa 2004, ONDD:n markkinariskeihin liittyvä vakuutustoiminta oli hyvin vähäistä. Vuoden 2003 lopussa tähän vakuutustoimintaan liittyvien vakuutusmaksujen määrä oli vain noin [0–1 prosenttia] lyhytaikaisten riskien portfoliosta, ja vakuutetut summat olivat määrältään vain joitakin […] miljoonia euroja (katso jäljempänä oleva taulukko 1). Tuolloin katettujen markkinariskien prosenttiosuus oli hyvin pieni näiden riskien ja muiden kuin markkinariskien välisen yhteyden vuoksi ([12]).

(35) Vasta kun kymmenen uutta jäsenvaltiota liittyi Euroopan unioniin 1 päivänä toukokuuta 2004, lyhytaikaisten markkinariskien ja muiden kuin markkinariskien tasapaino ONDD:n portfoliossa muuttui. Markkinariskien osuus ONDD:n portfoliossa muuttui vuoden 2003 [0–1 prosentista] (vakuutusmaksujen perusteella laskettuna) [15–20 prosenttiin] vuonna 2004 (katso jäljempänä oleva taulukko 1). Tämä muutos johtui siitä, että muiden kuin markkinariskien luokasta siirryttiin automaattisesti lyhytaikaisten markkinariskien luokkaan niiden velallisten osalta, jotka olivat sijoittautuneet Euroopan unionin kymmeneen uuteen jäsenvaltioon.

(36) Lisäksi Belgian viranomaiset totesivat toimenpiteestä 1, että Belgian valtion takaus markkinariskien osalta päättyi 1 päivänä syyskuuta 2003, koska nämä riskit siirrettiin yritystilille, jolle ONDD oli hakenut OCA:n ([13]) hyväksynnän nimenomaan sen vuoksi, että tämä tili ei ollut valtion takaama (OCA ei valvo valtion takaamaa vakuutustoimintaa).

(37) Väitteestä, että ONDD:ssä olisi tehty sisäisiä varojensiirtoja markkinariskeihin liittyvään vakuutustoimintaan, Belgian viranomaiset toteavat, että koska markkinariskeihin liittyvä vakuutustoiminta on ollut niin vähäistä, varojen siirto olisi ollut mahdotonta ja se olisi joka tapauksessa ollut vähämerkityksistä ([14]).

(38) Belgian viranomaiset katsovat, että kyseessä olevat määrät toimenpiteen 1 ja toimenpiteen 2 osalta ovat joka tapauksessa vähämerkityksisiä ([15]).

([11]) Belgian viranomaisten mukaan ONDD kattoi alueella 1 sijaitseviin velallisiin liittyvät riskit vuoteen 1993 saakka ([…], ks. alaviite 2425), jonka jälkeen se on lopettanut tämän toiminnan. Markkinariskien osuus ONDD:n portfoliosta ei ollut suuri edes ennen vuotta 1993.

([12]) Ks. Belgian viranomaisten 1 päivänä kesäkuuta 2011 toimittamat näkemykset Euroopan komission 24 päivänä helmikuuta 2011 antamasta päätöksestä, sivuilla 13 ja 14 esitetty esimerkki.

([13]) Pankki-, rahoitus- ja vakuutuskomissio (Commission bancaire, financière et des assurances — CBFA) luotiin yhdistämällä vakuutusvalvontalaitos (Office de contrôle des assurances — OCA) pankki- ja rahoituskomissioon (Commission bancaire et financière — CBF) 1 päivänä tammikuuta 2004.

([14]) Komission selvennys: Belgian viranomaiset tarkoittavat vähämerkityksistä tukea koskevaa de minimis -sääntöä. SEUT-sopimuksen 108 artiklan 3 kohdassa määrätään velvollisuudesta ilmoittaa valtiontuesta komissiolle, jotta se voi määrittää, soveltuuko tuki sisämarkkinoille SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa esitettyjen kriteerien mukaisesti. De minimis -säännön nojalla sellaista tukea, joka on myönnetty enintään kolmeksi vuodeksi ja jonka määrä alittaa tietyn rajan, ei tarvitse ilmoittaa. Kun toimenpidettä 1 ja toimenpidettä 2 sovellettiin, rajaksi oli asetettu 100 000 euroa EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen 12 päivänä tammikuuta 2001 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 69/2001 (EYVL L 10, 13.1.2001, s. 30).

([15]) Ks. alaviite 14.

Taulukko 1

Vakuutusmaksuja ja vakuutettuja summia koskevat trendit lyhytaikaisten markkinariskien ja muiden kuin markkinariskien osalta (koko liikevaihdon tai sovitun liikevaihdon osan kattavat vakuutukset — lyhytaikaiset)

(tuhansia euroja) [1]

	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Markkinariskit	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**
markkinariskien osuus vuodesta 2004 (10 uutta jäsenvaltiota)					*[…]*	*[…]*	*[…]*
markkinariskien osuus vuodesta 2007 (2 uutta jäsenvaltiota)							
Muut kuin markkinariskit	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**
markkinariskien osuus vuodesta 2004 (10 uutta jäsenvaltiota)	*[…]*	*[…]*	*[…]*	*[…]*			
markkinariskien osuus vuodesta 2007 (2 uutta jäsenvaltiota)	*[…]*	*[…]*	*[…]*	*[…]*	*[…]*	*[…]*	*[…]*
Vakuutettu summa	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**
Markkinariskit	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**
markkinariskien osuus vuodesta 2004 (10 uutta jäsenvaltiota)					*[…]*	*[…]*	*[…]*
markkinariskien osuus vuodesta 2007 (2 uutta jäsenvaltiota)							
Muut kuin markkinariskit	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**
markkinariskien osuus vuodesta 2004 (10 uutta jäsenvaltiota)	*[…]*	*[…]*	*[…]*	*[…]*			
markkinariskien osuus vuodesta 2007 (2 uutta jäsenvaltiota)	*[…]*	*[…]*	*[…]*	*[…]*	*[…]*	*[…]*	*[…]*
Vakuutusmaksu	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**
(prosentteina)							
	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Markkinariskit	**[0–1 %]**	**[0–1 %]**	**[0–1 %]**	**[0–1 %]**	**[20–25 %]**	**[20–25 %]**	**[25–30 %]**
markkinariskien osuus vuodesta 2004 (10 uutta jäsenvaltiota)					*[20–25 %]*	*[15–20 %]*	*[15–20 %]*
markkinariskien osuus vuodesta 2007 (2 uutta jäsenvaltiota)							
Muut kuin markkinariskit	**[99–100 %]**	**[99–100 %]**	**[99–100 %]**	**[99–100 %]**	**[75–80 %]**	**[75–80 %]**	**[70–75 %]**
markkinariskien osuus vuodesta 2004 (10 uutta jäsenvaltiota)	*[20–25 %]*	*[15–20 %]*	*[20–25 %]*	*[20–25 %]*			
markkinariskien osuus vuodesta 2007 (2 uutta jäsenvaltiota)	*[0–5 %]*	*[0–5 %]*	*[0–5 %]*	*[0–5 %]*	*[0–5 %]*	*[0–5 %]*	*[0–5 %]*
Vakuutettu summa	**100,00 %**	**100,00 %**	**100,00 %**	**100,00 %**	**100,00 %**	**100,00 %**	**100,00 %**

(tuhansia euroja) [1]

	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Markkinariskit	**[0–1 %]**	**[0–1 %]**	**[0–1 %]**	**[0–1 %]**	**[15–20 %]**	**[15–20 %]**	**[15–20 %]**
markkinariskien osuus vuodesta 2004 (10 uutta jäsenvaltiota)					*[15–20 %]*	*[10–15 %]*	*[10–15 %]*
markkinariskien osuus vuodesta 2007 (2 uutta jäsenvaltiota)							
Muut kuin markkinariskit	**[99–100 %]**	**[99–100 %]**	**[99–100 %]**	**[99–100 %]**	**[80–85 %]**	**[80–85 %]**	**[80–85 %]**
markkinariskien osuus vuodesta 2004 (10 uutta jäsenvaltiota)	*[15–20 %]*	*[15–20 %]*	*[20–25 %]*	*[15–20 %]*			
markkinariskien osuus vuodesta 2007 (2 uutta jäsenvaltiota)	*[0–5 %]*	*[0–5 %]*	*[0–5 %]*	*[0–5 %]*	*[0–5 %]*	*[0–5 %]*	*[5–10 %]*
Vakuutusmaksu	**100,00 %**	**100,00 %**	**100,00 %**	**100,00 %**	**100,00 %**	**100,00 %**	**100,00 %**

[1] Ks. Belgian viranomaisten 12 päivänä helmikuuta 2008 esittämä vastaus Euroopan komission 7 päivänä joulukuuta 2007 päivättyyn kirjeeseen, s. 7 (Belgian viranomaiset viittaavat siihen 1 päivänä kesäkuuta 2011 toimittamansa asiakirjan sivulla 14).

Toimenpide 3: *ONDD:n SA Ducroirelle myöntämä pääoma*

(39) Osoittaakseen, että ONDD:n SA Ducroirelle myöntämä pääoma oli tarpeen ja että se täytti yksityisen sijoittajan kriteerit, Belgian viranomaiset esittivät seuraavat argumentit: 1) liiketoimea on tarkasteltava asiayhteydessään, joka on olemassa olevan toiminnan siirtäminen uuteen tytäryhtiöön; 2) pääomanlisäys on perusteltua vakavaraisuussääntöjen nojalla; 3) SA Ducroirelle markkinariskeihin liittyvän vakuutustoiminnan oletettu kannattavuus oli riittävä markkinatalouden ehdoin toimivan yksityisen sijoittajan vakuuttamiseksi siitä, että tämä investointi kannattaa tehdä.

1. *Liiketoimessa on kyse olemassa olevan toiminnan siirtämisestä* ([16])

(40) Belgian viranomaiset siis katsovat, että pääomanlisäystä on tarkasteltava asiayhteydessään, joka on olemassa olevan toiminnan siirtäminen. Kaikki SA Ducroiren perustamisensa jälkeen harjoittama vakuutustoiminta oli rinnastettavissa ONDD:n lyhytaikaisen vakuutustoimintaportfolion siirtämiseen.

(41) Tämän osalta Belgian viranomaiset toteavat, että kaikki yritystilin tase-erät, jotka **liittyvät kaupalliseen toimintaan**, siirrettiin SA Ducroiren aloitustaseeseen. Varojen osalta siirrettiin ainoastaan ne vaateet, jotka liittyivät suoraan jo portfoliossa oleviin vakuutussopimuksiin (investointeja ei siirretty). Velkojen osalta taas siirrettiin vain ne erät, jotka liittyivät olemassa olevaan vakuutusportfolioon, joten niihin ei sisältynyt pääomaa, varauksia eikä tasoitusvastuita ja katastrofivarauksia ([17]). Belgian viranomaiset korostavat, että yritystilille siirrettyä [45–70] miljoonan euron summaa ei siirretty SA Ducroirelle, koska pääoman määrän määrittämistä varten oli toteutettu erityisarviointi.

(42) Belgian viranomaiset katsovat, ettei yritystilille siirretty pääoma ole oleellinen vertailukohta arvioitaessa SA Ducroiren pääomavaatimuksia. Yritystiliin liittyvät pääomavaatimukset arvioitiin soveltamalla mekaanisesti neuvoston direktiivin 73/239/ETY muuttamisesta vahinkovakuutusyrityksiä koskevien solvenssimarginaalivaatimusten osalta 5 päivänä maaliskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/13/EY ([18]) (jäljempänä 'Solvenssi I -direktiivi') säännöksiä, jotka ovat rinnastettavissa vakavaraisuussääntöihin, jotta OCA:lta voitiin hakea hyväksyntä lyhytaikaiselle vakuutustoiminnalle, koska valtio ei enää taannut sitä. Tämä pääoma ei kuitenkaan vastaa taloudellista pääomaa, joka tarvitaan tämän vakuutustoiminnan riskiprofiilin kattamiseksi.

(43) Belgian viranomaisten mukaan yksityisen sijoittajalla, jolle uuden sijoituksen tuotto on tärkeää, ja olemassa olevia toimintojaan tytäryhtiöön siirtävällä emoyhtiöllä on erilainen lähestymistapa. Belgian viranomaiset katsovat, että muunlainen näkemys saattaisi pakottaa julkisen yrityksen siirtämään tai lopettamaan taloudellisen toiminnan, jos se ei olisi riittävän kannattavaa markkinatalouden ehdoin toimivan yksityisen sijoittajan kannalta, mikä taas olisi vastoin julkisen pääoman puolueettomuuden periaatetta, josta määrätään SEUT-sopimuksen 345 artiklassa.

2. *SA Ducroiren pääoman määrän perustelemiseksi käytetyt menetelmät*

(44) Belgian viranomaiset toteavat, että vuonna 2004 oli käytettävissä kaksi menetelmää luottovakuutuksenantajien pääomavaatimusten määrittämiseen: a) vakuutusalalla yleisesti käytettävä perinteinen menetelmä, josta säädetään Solvenssi I -direktiivissä ja joka perustuu riskeistä perittäviin maksuihin (vakuutusmaksuperusteinen lähestymistapa) ja b) oletettuihin riskeihin perustuva menetelmä (riskiperusteinen lähestymistapa), esimerkiksi pankkialalla sovellettaviin Basel-sääntöihin perustuva menetelmä ja Standard & Poor'sin menetelmä, jolla määritetään luottovakuutuksenantajien pääomavaatimus.

([16]) Ks.. Belgian viranomaisten 1 päivänä kesäkuuta 2011 toimittamat näkemykset Euroopan komission 24 päivänä helmikuuta 2011 antamasta päätöksestä, s. 22–24.

([17]) Belgian viranomaiset toimittivat yksityiskohtaiset tiedot siirretyistä eristä 14 päivänä helmikuuta 2007 toimittamassaan vastauksessa komission asiassa CP 8/2007 (SA.22302) 17 päivänä tammikuuta 2007 lähettämään kirjeeseen (ks. vastauksen sivu 3). Tiedot on myös esitetty menettelyn aloittamista koskevan päätöksen 70 kohdassa.

([18]) EYVL L 77, 20.3.2002, s. 17.

Voimassa olevat vakavaraisuussäännöt: Solvenssi I

(45) SA Ducroiren osalta Belgian viranomaiset ovat sitä mieltä, ettei Solvenssi I -direktiivissä säädetyssä menetelmässä oteta riittävästi huomioon vakuutuksenantajan taloudellista kokonaisprofiilia.

(46) Solvenssi I -direktiivissä solvenssimarginaalivaatimus tarkoittaa suurempaa kahdesta summasta, joista toinen perustuu vakuutusmaksujen vuotuiseen määrään ja toinen kolmen viime tilikauden keskimääräisen korvausmenorasitteeseen. Vuosien 2004–2006 absoluuttinen vähimmäisraja on kuitenkin kolme miljoonaa euroa ja vuosien 2007–2009 vähimmäisraja 3,2 miljoonaa euroa.

(47) Kun ONDD sovelsi näitä sääntöjä, SA Ducroiren pääoman vähimmäismääräksi saatiin liiketoimintasuunnitelman tietojen perusteella noin **3–3,3 miljoonaa euroa** ([19]) vuosina 2005–2007 (ks. jäljempänä oleva taulukko 2).

(48) Belgia katsoo, että luottovakuutuksenantajien pääomavaatimukset määräytyvät ennemminkin vastuiden kuin riskeistä perittävien maksujen (vakuutusmaksujen) perusteella ja että oletettuihin riskeihin perustuvat menetelmät (riskiperusteinen lähestymistapa) (kuten ONDD:tä koskevan vuoden 1939 lain 8 pykälä, Standard & Poor'sin menetelmä tai pankkialalle sovellettavien Basel-sääntöjen mukainen menetelmä) ovat asianmukaisempia kuin Solvenssi I -direktiivi, joka perustuu riskeistä perittäviin maksuihin (vakuutusmaksuperusteinen lähestymistapa).

(49) Belgian viranomaisten mukaan SA Ducroiren vakuuttamien riskien portfolio on epätyypillinen, koska toisin kuin useimmilla sen kilpailijoilla se koostuu valtaosin muista kuin markkinariskeihin liittyvistä vakuutuksista vientiluottovakuutuksia koskevassa tiedonannossa tarkoitetun mukaisesti. Tällaiseen portfolioon kohdistuva riski on merkittävästi suurempi kuin riski, joka liittyy pelkästään tai osittain markkinariskeistä koostuvaan portfolioon, minkä vuoksi tiukempien vakavaraisuussääntöjen soveltaminen on Belgian mukaan perusteltua.

Riskiperusteinen lähestymistapa: i) ONDD:tä koskevan vuoden 1939 lain 8 pykälän soveltaminen SA Ducroireen

(50) Belgian viranomaiset pitävät ONDD:tä koskevan vuoden 1939 lain ([20]) (jäljempänä 'vuoden 1939 laki') 8 pykälän soveltamista tässä tapauksessa tarkoituksenmukaisena, koska se pohjautuu riskiperusteiseen lähestymistapaan. On tärkeää todeta, ettei vuoden 1939 lain 8 pykälä ole sääntelyn kannalta oleellinen SA Ducroiren osalta, sillä se koskee vain ONDD:tä.

(51) Vaikka 8 pykälässä säädetään niiden sitoumusten enimmäismäärä, jotka ONDD:lle aiheutuvat sen vakuutustoiminnasta sen omaan lukuun ja jotka valtio takaa sekä jotka aiheutuvat sen vakuutustoiminnasta valtion lukuun, Belgian viranomaiset katsovat, että vuoden 1939 lain 8 pykälä on kuitenkin vähimmäisvertailukohta SA Ducroirelle, jonka toimintaa valtio ei takaa.

(52) Kun sovelletaan **vuoden 1939 lain** 8 pykälän 1 momenttia ([21]), jonka mukaan sitoumusten määrä saa olla enintään 20 kertaa pääoman ja yleisen varauksen yhteenlaskettu määrä, Belgian viranomaiset arvioivat ([22]), että SA Ducroiren pääomavaatimukset olivat liiketoimintasuunnitelman perusteella noin **92–106** miljoonaa euroa vuosina 2005–2007 (ks. jäljempänä oleva taulukko 2).

Riskiperusteinen lähestymistapa: ii) Standard & Poor'sin kehittämä malli

(53) Huomautuksissaan Belgian viranomaiset viittaavat menetelmään, jonka on kehittänyt Standard & Poor's luottovakuutuksenantajan pääomavaatimusten määrittämistä varten.

([19]) Ks. Belgian viranomaisten 5 päivänä joulukuuta 2011 antama vastaus Euroopan komission 28 päivänä heinäkuuta 2011 esittämään kyselyyn (vastauksen s. 9–11). Yksityiskohtaiset laskelmat toimitettiin 14 päivänä marraskuuta 2011.
([20]) Belgian virallinen lehti, 4.10.1939.
([21]) Koskee ONDD:n liiketoimintaa, jota se harjoitti omaan lukuunsa valtion takaamana.
([22]) Ks. Belgian viranomaisten 5 päivänä joulukuuta 2011 toimittama vastaus Euroopan komission 28 päivänä heinäkuuta 2011 esittämään kyselyyn (vastauksen s. 16).

(54) Pääoman määrän arvioimiseksi ([23]) Standard & Poor's käyttää mallia, joka pohjautuu oletettuihin riskeihin (riskiperusteinen lähestymistapa) ja jossa arvioidaan myös vakuutuksenantajan jälleenvakuuttamista. Vaadittu pääoma määritetään menetelmällä, jossa bruttokorvauskuluja verrataan vakuutettuihin bruttosummiin (bruttotappio suhteessa bruttoriskeihin -menetelmä) (yleensä) 10 vuoden ajanjaksolla. Tämän ajanjakson suurin suhdeluku kerrotaan kertoimella 1,25 ja sitä sovelletaan vakuutettuihin summiin, jotka on mukautettu jälleenvakuutusta varten. Malli perustuu oletukseen, että vakuutuksenantajan portfolio on riittävän hyvin hajautettu maantieteellisesti ja liiketoiminta-aloittain.

(55) Vaikka Belgian viranomaiset viittaavat Standard & Poor'sin menetelmään, ne eivät kuitenkaan käyttäneet sitä SA Ducroiren pääomavaatimusten määrittämisessä.

Riskiperusteinen lähestymistapa: iii) Basel I -sääntöjen soveltaminen luottovakuutuksenantajiin (Cooken suhdeluku)

(56) Belgian viranomaiset katsovat, että Basel-säännöt sopivat luottovakuutuksenantajien vakavaraisuuden arviointiin paremmin kuin nykyiset vakavaraisuussäännöt, ts. Solvenssi I -direktiivi. Luottovakuutustoiminnan luonteen ja varovaisuusperiaatteen vuoksi Basel-sääntöjen käyttö on perusteltua. Belgian viranomaisten mukaan luottovakuutustoiminta on samankaltaista kuin pankkien luottotoiminta vastapuolen riskin kannalta (etenkin sen riskin kannalta, ettei velallinen maksa velkaansa). Toisin kuin muilla yksityisillä luottovakuutuksenantajilla, SA Ducroiren vakuutustoiminta koostuu lisäksi olennaisilta osin sellaisten velallisten luottoriskeistä, jotka ovat sijoittautuneet kehitysmaihin tai nopeasti kehittyvän talouden maihin (alueen 2 riskit ([24])).

(57) Näin ollen Cooken suhdeluku on Belgian viranomaisten mukaan tarkoituksenmukaisempi luottovakuutuksenantajien vakavaraisuuden arvioimisessa, kun sovelletaan Basel I -vakavaraisuussääntöjä, joiden mukaan pääomaa on oltava vähintään kahdeksan prosenttia nettositoumuksista.

(58) Pöytäkirja ONDD:n hallituksen 20 päivänä huhtikuuta 2004 pitämästä kokouksesta osoittaa, että ONDD käytti Cooken suhdelukua SA Ducroiren pääomavaatimusten määrittämisessä ja otti samalla huomioon, että yrityksen on oltava tarpeeksi uskottava kilpailijoidensa silmissä.

(59) Belgian viranomaisten laskelmissaan käyttämä luku ei ole kahdeksan prosenttia, kuten Basel I -säännöissä määrätään, vaan 10 prosenttia turvallisuuspuskurin luomiseksi.

(60) Näin ollen ONDD:n SA Ducroirelle määrittämä pääoma, joka on ilmoitettu myös valvontaviranomaiselle toimitetuissa taloussuunnitelmissa ja 20 päivänä huhtikuuta 2004 päivätyssä muistiossa ([25]), jonka perusteella yhtiön hallitus periaatteessa päätti SA Ducroiren perustamisesta 150 miljoonan euron merkityllä pääomalla, oli noin **68–74 miljoonaa euroa** vuoden 2006 lopussa (katso jäljempänä oleva taulukko 2). Perusteena olevat oletukset koskivat ainoastaan alueella 2 ja Euroopan unioniin toukokuussa 2004 liittyneissä 10 maassa olevien riskien kattamista.

(61) Strategia-asiakirjassa 28 päivältä syyskuuta 2004 ([26]) ONDD on kuitenkin arvioinut vuosien 2005–2007 pääomaksi noin **74–101 miljoonaa euroa** käyttämällä Cooken suhdelukua (10 prosenttia nettositoumuksista). Toisin kuin huhtikuussa 2004 laaditun muistion talousennusteissa, syyskuussa 2004 laadittuihin talousennusteisiin sisältyi kaikkien lyhytaikaisten riskien kattaminen, jolloin ne käsittivät alueet 1 ja 2 kokonaisuudessaan. Tämän asiakirjan päätelmä oli se, että 100 miljoonan euron maksettu pääoma oli riittävä, jotta liiketoimintaa voitiin harjoittaa vuoteen 2007 saakka lyhytaikaisten koko liikevaihdon tai sovitun liikevaihdon osan kattavien vakuutusten osalta, mutta pääoman määrää oli tarkoitus tarkistaa ajanjakson lopussa.

([23]) Ks. Belgian viranomaisten 5 päivänä joulukuuta 2011 toimittama vastaus Euroopan komission 28 päivänä heinäkuuta 2011 esittämään kyselyyn (vastauksen liite B14).

([24]) Ks. Belgian viranomaisten 1 päivänä kesäkuuta 2011 toimittamat huomautukset Euroopan komission 24 päivänä helmikuuta 2011 antamaan päätökseen, s. 10: "Selon les catégories utilisées par l'ONDD, […]".

([25]) Ks. Belgian viranomaisten 1 päivänä kesäkuuta 2011 toimittamat huomautukset Euroopan komission 24 päivänä helmikuuta 2011 antamaan päätökseen, huomautusten liite 8 (s. 70) ja liite 13.

([26]) Ks. 28 päivänä syyskuuta 2004 päivätyn strategia-asiakirjan "Lignes directrices stratégiques pour l'ONDD et sa SA" (ONDD:tä ja sen tytäryhtiötä koskevat strategiset suuntaviivat) sivu 28. Asiakirja esitettiin ONDD:n hallitukselle, ja lisäksi se oli liitteenä 10 Belgian viranomaisten 1 päivänä kesäkuuta 2011 toimittamissa huomautuksissa Euroopan komission 24 päivänä helmikuuta 2011 antamaan päätökseen.

(62) Belgian viranomaiset katsovat, ettei Cooken suhdeluvun soveltaminen ole tarkoituksenmukainen menetelmä pääomavaatimusten jakamiseksi markkinariskeihin ja muihin kuin markkinariskeihin liittyvän vakuutustoiminnan välillä, koska Cooken suhdelukua hyödyntävä menetelmä, jota sovelletaan sitoumusten määrään, johtaa Belgian viranomaisten mukaan tietynlaiseen lineaarisuuteen, sillä siinä ei oteta erilaisten riskien erilaista luonnetta riittävästi huomioon.

Solvenssi II -direktiivin mukaisen menetelmän soveltaminen ja poliittisia riskejä koskeva sisäinen mallintaminen

(63) Solvenssi II -säännöt kuuluvat vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta 25 päivänä marraskuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EY ([27]) (jäljempänä 'Solvenssi II -direktiivi') soveltamisalaan.

(64) Vuonna 2011 ONDD kehitti **menetelmän**, jota se pitää tarkoituksenmukaisempana pääomavaatimusten jakamiseksi markkinariskeihin ja muihin kuin markkinariskeihin liittyvän vakuutustoiminnan välillä. Menetelmä koostuu Solvenssi II -direktiivin ([28]) mukaisesta vakiolaskukaavasta, joka kehitettiin viidennen kvantitatiivisen vaikutustutkimuksen (QIS5) osana. Lisäksi menetelmässä käytetään sisäistä mallintamista, jolla arvioidaan poliittisen riskin kattamiseen tarvittavat pääomavaatimukset. Menetelmä laadittiin vakavaraisuusluokituksen A edellyttämien kriteerien mukaisesti, ja sitä sovellettiin käyttäen vuoden 2004 parametreja.

(65) Belgian viranomaisten mukaan voidaan kohtuudella olettaa, että varovainen yksityinen sijoittaja olisi käyttänyt tätä menetelmää vuonna 2004.

(66) ONDD sovelsi Solvenssi II -direktiivin vakiolaskukaavaa QIS5 kaikkiin muihin paitsi poliittisiin riskeihin. Belgian viranomaiset katsovat, että luottovakuutusten alalla poliittista riskiä voidaan verrata katastrofiriskiin. Niiden mukaan luottovakuutusten katastrofiriskejä ei oteta riittävästi huomioon Solvenssi II -direktiivin mukaisessa vakiolaskukaavassa QIS5. Viranomaiset toteavat, että siksi on perusteltua käyttää sisäistä mallia, kun arvioidaan pääomavaatimuksia suhteessa poliittisiin riskeihin.

(67) Tätä menetelmää käyttäen SA Ducroiren pääomavaatimuksiksi arvioitiin ([29]) noin **80–99 miljoonaa euroa** vuosina 2005–2007 ja noin [125–150] miljoonaa euroa vuonna 2009 liiketoimintasuunnitelman perusteella (ks. jäljempänä oleva taulukko 2). Suurin osa näistä pääomavaatimuksista johtuu poliittisen riskin kattamisesta.

(68) Komission pyynnön perusteella Belgian viranomaiset arvioivat SA Ducroiren pääomavaatimukset soveltamalla Solvenssi II -direktiivin vakiolaskukaavaa QIS5 kaikentyyppisiin riskeihin (myös poliittisiin riskeihin). Tällöin SA Ducroiren pääomavaatimusten katsotaan ([30]) olevan **alle 23–25 miljoonaa euroa** vuosina 2005–2007 ja alle [25–50] miljoonaa euroa vuonna 2009 (ks. jäljempänä oleva taulukko 2).

([27]) EUVL L 335, 17.12.2009, s. 1. Solvenssi II -direktiivi tuli voimaan 6 päivänä tammikuuta 2010.

([28]) Solvenssi II -direktiivi on Euroopan vakuutusalan sääntelyuudistus. Basel II -sopimuksen tavoin sen tavoitteena on mukauttaa vakuutus- ja jälleenvakuutusyhtiöiltä vaaditut omat varat paremmin niihin liiketoiminnassa kohdistuviin riskeihin. Sen jälkeen, kun Solvenssi I -direktiivissä säädettiin solvenssimarginaali, joka määritettiin vakuutusmaksujen ja korvausvaatimusten prosenttiosuuksien mukaisesti, vakuutusalan sääntelyssä on otettu käyttöön monimutkaisempia sääntöjä, joissa otetaan huomioon myös riski joko soveltamalla vakiolaskukaavaa tai sisäistä mallia. Vakiolaskukaavaan perustuvaa lähestymistapaa kehitetään ja kalibroidaan parhaillaan kvantitatiivisen vaikutustutkimuksen (jäljempänä 'QIS') avulla. Näiden kuulemisten perusteella Euroopan vakuutus- ja työeläkevalvontaviranomaisten komitea (CEIOPS) voi testata ehdotettuja kaavoja ja kalibrointeja. Yhtiöiden, jotka haluavat käyttää sisäistä mallia, on hankittava valvontaviranomaisen hyväksyntä sisäiselle mallille, ennen kuin vakavaraisuuspääomavaatimus voidaan määrittää yhtiön sisäisellä mallilla.

([29]) Ks. Belgian viranomaisten 5 päivänä joulukuuta 2011 toimittama vastaus Euroopan komission 28 päivänä heinäkuuta 2011 esittämään kyselyyn (vastauksen s. 22).

([30]) Ks. Belgian viranomaisten 5 päivänä joulukuuta 2011 toimittama vastaus Euroopan komission 28 päivänä heinäkuuta 2011 esittämään kyselyyn (vastauksen s. 32).

Taulukko 2

ONDD:n/Belgian viranomaisten laatima määritys SA Ducroiren pääomasta vuosina 2005, 2007 ja 2009 kahden kasvuskenaarion ja eri menetelmien perusteella

(miljoonaa euroa)

	Menetelmä	Skenaario (1)	Ajanjakso	Markkinariskejä koskeva pääomavaatimus	Muita kuin markkinariskejä koskeva pääomavaatimus	Yhteensä
Liiketoimintasuunnitelman perusteella	Solvenssi I Joulukuussa 2011 esitettyjen huomautusten mukaisesti	A (3 %)	Vuoden 2005 lopussa	3,0	3,0	3 (2)
			Vuoden 2007 lopussa	3,2	3,2	3,2 (2)
		B (6 %)	Vuoden 2005 lopussa	3,0	3,0	3,0 (2)
			Vuoden 2007 lopussa	3,2	3,2	3,3 (2)
	Vuoden 1939 lain 8 pykälä Joulukuussa 2011 esitettyjen huomautusten mukaisesti	A (3 %)	Vuoden 2005 lopussa			92
			Vuoden 2007 lopussa			97
			Vuoden 2009 lopussa			[100–125]
		B (6 %)	Vuoden 2005 lopussa			95
			Vuoden 2007 lopussa			106
			Vuoden 2009 lopussa			[100–125]
	Cooken suhdeluku/Basel I (10 % nettositoumuksista) 20.4.2004 pidetyn hallituksen kokouksen pöytäkirjan ja valvontaviranomaiselle ilmoitetun mukaisesti	A (3 %)	Vuoden 2006 lopussa			68,2
		B (6 %)	Vuoden 2006 lopussa			74,3
	Cooken suhdeluku/Basel I (10 % nettositoumuksista) 28.9.2004 päivätyn strategia-asiakirjan mukaisesti	A (3 %)	Vuoden 2005 lopussa			73,5
			Vuoden 2007 lopussa			92,2
		B (6 %)	Vuoden 2005 lopussa			77,4
			Vuoden 2007 lopussa			100,7
	Cooken suhdeluku/Basel I (10 % nettositoumuksista) Joulukuussa 2011 esitettyjen huomautusten mukaisesti	A (3 %)	Vuoden 2009 lopussa			[100–125]
		B (6 %)	Vuoden 2009 lopussa			[125–150]
	Solvenssi II, vakiomenetelmä (vuodesta 2011 alkaen) Joulukuussa 2011 esitettyjen huomautusten mukaisesti, liite B10	A (3 %)	Vuoden 2005 lopussa	7,0	48,0	55,0
			Vuoden 2007 lopussa	9,0	56,0	65,0
			Vuoden 2009 lopussa	[10–20]	[65–80]	[75–100]
		B (6 %)	Vuoden 2005 lopussa	8,0	51,0	59,0
			Vuoden 2007 lopussa	10,0	64,0	74,0
			Vuoden 2009 lopussa	[5–15]	[70–85]	[75–100]
	Solvenssi II ja sisäinen malli poliittisten riskien osalta Joulukuussa 2011 esitettyjen huomautusten mukaisesti	A (3 %)	Vuoden 2005 lopussa	7,0	73,0	80,0
			Vuoden 2007 lopussa	9,0	81,0	90,0
			Vuoden 2009 lopussa	[5–15]	[110–135]	[125–150]
		B (6 %)	Vuoden 2005 lopussa	8,0	74,0	82,0
			Vuoden 2007 lopussa	10,0	89,0	99,0
			Vuoden 2009 lopussa	[5–15]	[120–135]	[125–150]
	Mukautettu pääoma (QIS5 + sisäinen malli) *(katso johdanto-osan 76 kappale), mukaan luettuna kertynyt voitto* (3)	A (3 %)	Vuoden 2005 lopussa	9,8	90,2	100,0
			Vuoden 2007 lopussa	10,8	91,7	102,5
			Vuoden 2009 lopussa	[5–15]	[130–145]	[135–160]
		B (6 %)	Vuoden 2005 lopussa	9,8	90,2	100
			Vuoden 2007 lopussa	11	92,3	103,3
			Vuoden 2009 lopussa	[10–20]	[140–155]	[150–175]

(miljoonaa euroa)

	Menetelmä	Skenaario (1)	Ajanjakso	Markkinariskejä koskeva pääomavaatimus	Muita kuin markkinariskejä koskeva pääomavaatimus	Yhteensä
Todellistenlukujenperusteella	Myönnetty ja maksettu pääoma 31.5.2012 esitettyjen huomautusten mukaisesti		Vuoden 2011 lopussa	[40–80]	[70–110]	150,0

(1) Suluissa: liiketoiminnan oletettu vuotuinen kasvu kyseisen skenaarion mukaan

(2) Markkinariskeihin ja muihin kuin markkinariskeihin liittyvän toiminnan pääomavaatimuksia ei lasketa yhteen kokonaissumman saamiseksi, koska vuosia 2004–2006 koskee absoluuttinen vähimmäisraja, joka on kolme miljoonaa euroa. Vuosien 2007–2009 vähimmäisraja on 3,2 miljoonaa euroa.

(3) Ks. Belgian viranomaisten 14 päivänä marraskuuta 2011 toimittamat asiakirjat (Excel-tiedostot, työkirja "Capital"). QIS5-menetelmää ja sisäistä mallintamista käytettiin ainoastaan vuonna 2005 markkinariskeihin ja muihin kuin markkinariskeihin myönnetyn pääoman määrittämiseksi. Vuoden 2005 jälkeisinä vuosina pääoma määritettiin […]. Todettakoon, että […], minkä vuoksi vuotta 2005 koskevat tulokset ovat samat skenaarioiden 1A ja 1b osalta. Belgian viranomaiset ottivat huomioon 50 miljoonan euron maksamattoman pääoman vasta vuonna 2009. Seuraavassa kohdassa olevaa oman pääoman tuottoa laskettaessa käytettiin näitä lukuja.

(69) ONDD korosti 16 ja 31 päivänä toukokuuta 2012 päivätyissä huomautuksissaan, että vuosien 2007 ja 2009 välillä tehtyjen strategisten päätösten (esimerkiksi jälleenvakuutusstrategian muutos, riskiparametrien muutos muiden kuin markkinariskien portfoliossa), jotka eivät sisältyneet sen strategiseen suunnitelmaan vuonna 2004, perusteella pääoman sisäisiä siirtoja tehtiin muihin kuin markkinariskeihin liittyvästä vakuutustoiminnasta markkinariskeihin liittyvään toimintaan.

3. *Markkinatalouden ehdoin toimivan yksityisen sijoittajan toimintaperiaate*

(70) Belgian viranomaiset katsovat, että alkupääoma, jonka ONDD myönsi SA Ducroirelle sen perustamisen yhteydessä, täyttää markkinatalouden ehdoin toimivan yksityisen sijoittajan kriteerit.

Kannattavuus vuoden 2004 ennusteiden perusteella

(71) Huhtikuussa 2004 laaditun muistion skenaariossa 1B, jossa liiketoiminnan oletettiin kasvavan kuusi prosenttia, ONDD ennakoi SA Ducroiren kolmen ensimmäisen toimintavuoden (2005, 2006 ja 2007) aikana oman pääoman tuotoksi 1,3–1,5 prosenttia tasoitusvastuut mukaan luettuina, ja 2,2–2,9 prosenttia samoille vuosille, kun tasoitusvastuita ei lueta mukaan.

Taulukko 3

Taloudelliset ennusteet huhtikuussa 2004 (laajuus: alueen 1 "liittymisneuvotteluja käyvät 10 maata" ja alue 2)

(tuhansia euroja)

	Skenaario 1A: kasvu 3 %			Skenaario 1B: kasvu 6 %		
	Talousarvio 2005	Talousarvio 2006	Talousarvio 2007	Talousarvio 2005	Talousarvio 2006	Talousarvio 2007
Vakuutustoiminnan tulos	– 527	– 536	– 543	47	389	763
Hallintotoiminnan tulos	1 643	1 692	1 742	1 749	1 885	2 029
Tekninen tulos	1 116	1 156	1 199	1 797	2 274	2 792

(tuhansia euroja)

	Skenaario 1A: kasvu 3 %			Skenaario 1B: kasvu 6 %		
	Talousarvio 2005	Talousarvio 2006	Talousarvio 2007	Talousarvio 2005	Talousarvio 2006	Talousarvio 2007
Siirto tasoitusvastuisiin	– 837	– 867	– 899	– 1 347	– 1 706	– 2 094
Tekninen tulos tasoitusvastuiden jälkeen	279	289	300	449	569	698
Taloudellinen tulos	2 360	2 468	2 577	2 369	2 499	2 641
Verot	– 871	– 910	– 949	– 930	– 1 012	– 1 102
Tulos	1 768	1 847	1 927	1 888	2 055	2 237
Pääoma	150 000	150 000	150 000	150 000	150 000	150 000
Oman pääoman tuotto (tulos/pääoma)	1,2 %	1,2 %	1,3 %	1,3 %	1,4 %	1,5 %
Tulos + tas. vastuu	2 605	2 715	2 826	3 235	3 761	4 331
Oman pääoman tuotto ennen tasoitusvastuuta (tulos + tas. vastuu)/pääoma	1,7 %	1,8 %	1,9 %	2,2 %	2,5 %	2,9 %
Kassavirta	5 744	5 190	5 803	6 634	6 557	7 742
Toiminnan edellyttämä pääoma			68 186			74 319

Lähde: ONDD. Nämä ovat taloudellisia ennusteita, jotka on esitetty Belgian viranomaisten 1 päivänä kesäkuuta 2011 päivättyjen huomautusten liitteen 8 sivulla 70 (kyseinen asiakirja ”Création d'une société anonyme” esitettiin ONDD:n hallitukselle 20 päivänä huhtikuuta 2004).

(72) ONDD ennakoi yrityksen hallitukselle 28 päivänä syyskuuta 2004 (siis sen jälkeen, kun SA Ducroire oli perustettu 23 päivänä syyskuuta 2004) esittämässään asiakirjassa dynaamisen skenaarion mukaisesti, että kolmen seuraavan vuoden (2005, 2006 ja 2007) kasvu olisi kuusi prosenttia ja oman pääoman tuotto tasoitusvastuut mukaan luettuina 1,3–1,9 prosenttia ja ilman tasoitusvastuita 2,8–4,3 prosenttia. Syyskuun 2004 taloudellisten ennusteiden perusteella saadaan hieman erilaiset tulokset huhtikuun 2004 ennusteisiin nähden, koska syyskuun 2004 ennusteet perustuvat laajempaan liiketoimintaan (koko alue 1). Lisäksi tiettyjä oletuksia tarkistettiin syyskuussa2004.

Taulukko 4

Taloudelliset ennusteet — syyskuu 2004 (laajuus: koko alue 1 ja alue 2)

(tuhansia euroja)

	Skenaario 1A: kasvu 3 %			Skenaario 1B: kasvu 6 %		
	Talousarvio 2005	Talousarvio 2006	Talousarvio 2007	Talousarvio 2005	Talousarvio 2006	Talousarvio 2007
Vakuutustoiminnan tulos [1]	**– 229**	**49**	**292**	**330**	**924**	**1 504**
muut kuin markkinariskit (alue 2)	*378*	*688*	*970*	*918*	*1 537*	*2 148*
markkinariskit (alue 1 ”liittymisneuvotteluja käyvät 10 maata”)	*– 619*	*– 579*	*– 545*	*– 600*	*– 553*	*– 511*
muut markkinariskit (alue 1 ”muut maat”)	*13*	*– 12*	*3*	*31*	*43*	*109*
Hallintotoiminnan tulos	1 662	1 734	1 805	1 768	1 924	2 086
Tekninen tulos	**1 433**	**1 783**	**2 096**	**2 097**	**2 848**	**3 590**

(tuhansia euroja)

	Skenaario 1A: kasvu 3 %			Skenaario 1B: kasvu 6 %		
	Talousarvio 2005	Talousarvio 2006	Talousarvio 2007	Talousarvio 2005	Talousarvio 2006	Talousarvio 2007
Siirto tasoitusvastuisiin	– 1 066	– 1 383	– 1 672	– 1 564	– 2 182	– 2 392
Tekninen tulos tasoitusvastuiden jälkeen	**367**	**400**	**425**	**533**	**667**	**1 197**
Taloudellinen tulos	1 366	1 470	1 581	1 375	1 500	1 642
Verot	– 568	– 637	– 706	– 626	– 735	– 981
Tulos	**1 165**	**1 233**	**1 300**	**1 282**	**1 432**	**1 858**
Pääoma	100 000	100 000	100 000	100 000	100 000	100 000
Oman pääoman tuotto (tulos/pääoma)	**1,2 %**	**1,2 %**	**1,3 %**	**1,3 %**	**1,4 %**	**1,9 %**
Tulos + tas. vastuu	2 231	2 616	2 972	2 846	3 614	4 251
Oman pääoman tuotto ennen tasoitusvastuita (tulos + tas. vastuu)/pääoma	**2,2 %**	**2,6 %**	**3,0 %**	**2,8 %**	**3,6 %**	**4,3 %**
Kassavirta	5 358	5 152	6 080	6 233	6 471	7 796
Toiminnan edellyttämä pääoma	73 506	82 798	92 150	77 419	88 931	100 696

Lähde: ONDD. Nämä taloudelliset ennusteet löytyvät ONDD:n hallitukselle 28 päivänä syyskuuta 2004 esitetyn strategia-asiakirjan "Lignes directrices stratégiques pour l'ONDD et sa SA" sivulta 28 ja liitteestä 9. Asiakirja oli Belgian viranomaisten 1 päivänä kesäkuuta 2011 esittämien huomautusten liitteenä 10.

([1]) Komissio on havainnut laskentavirheitä taloudellisissa ennusteissa. Etenkin vakuutustoiminnan tulosten summa eri liiketoiminta-alojen osalta eroaa SA Ducroiren vakuutustoiminnan kokonaistuloksesta. Summissa olevat virheet on tehty laskettaessa SA Ducroiren vakuutustoiminnan kokonaistulosta. Nämä erot eivät kuitenkaan vaikuta oman pääoman tuoton arviointiin kovin paljon.

(73) Toisin kuin huhtikuun 2004 muistiossa, oman pääoman tuotto on laskettu 100 miljoonan euron suuruisen maksetun pääoman perusteella, eikä siinä ole otettu huomioon 50 miljoonan euron toissijaisia varoja, jotka oli investoitu mutta joita ei ollut maksettu.

(74) Markkinariskeihin liittyvän vakuutustoiminnan ennakoidun oman pääoman tuoton osalta Belgian viranomaiset selittivät, että hallitukselle 28. syyskuuta 2004 ([31]) esitetyn strategia-asiakirjan mukaista erittelyä ei tule ottaa huomioon, kun analysoidaan markkinariskeihin ja muihin kuin markkinariskeihin liittyvän vakuuttamisen kannattavuutta. Viranomaisten mukaan ([32]) nämä ennusteet ovat absurdeja, koska korvausvaatimusten määrä arvioitiin kokonaisuudessaan aivan liian suureksi vuonna 2004 markkinariskeiksi muuttuneiden riskien osalta, eikä tällöin otettu huomioon sitä, että vakuutuksenantajalla on mahdollisuus mukauttaa vakuutusmaksuja, mikäli maksettujen korvausten määrän havaitaan todella kasvaneen. Viranomaiset tähdentävät, että ONDD:n hallitus ei perustanut päätöstään SA Ducroiren pääoman määrästä erittelyyn, joka on esitetty strategia-asiakirjan liitteessä 9.

Kannattavuus jälkikäteen vuonna 2011 tehtyjen ennusteiden perusteella

(75) Vuoden 2004 ennusteet eivät siis olleet perusteena markkinariskejä ja muita kuin markkinariskejä koskevien ennusteiden erittelylle, joka toimitettiin komissiolle kesäkuussa 2011. Kesäkuussa 2011 toimitetut huomautukset perustuivat todellisiin lukuihin ennen vuotta 2004 sekä SA Ducroiren kilpailijoiden tuolloisiin tuloksiin. Belgia katsoo, että kesäkuun 2011 huomautuksien laatimisessa käytetty lähestymistapa kuvastaa parhaiten pohdintaa, jota yksityinen sijoittaja olisi käyttänyt vuonna 2004, ja se on lisäksi yhdenmukainen konsolidoidun tuloksen kanssa.

([31]) Ks. Belgian viranomaisten 1 päivänä kesäkuuta 2011 toimittamat huomautukset Euroopan komission 24 päivänä helmikuuta 2011 antamaan päätökseen, huomautusten liite 10.

([32]) Ks. Belgian viranomaisten 5 päivänä joulukuuta 2011 antama vastaus Euroopan komission 28 päivänä heinäkuuta 2011 esittämään kyselyyn (vastauksen s. 33).

(76) Belgian viranomaiset arvioivat kesäkuussa 2011 esittämissään huomautuksissa markkinariskeihin liittyvän vakuutustoiminnan kannattavuutta suhteessa tähän toimintaan myönnettyyn pääomaan käyttäen Solvenssi II -mallia (vakiolaskukaava QIS5 ja sisäinen malli). Tämä menetelmä kehitettiin jälkikäteen komission pyynnöstä. On todettava, että tämän mallin mukaisen vähimmäispääoman (82 miljoonaa euroa) ja todellisen maksetun pääoman (100 miljoonaa euroa) välinen erotus kohdennettiin markkinariskeihin ja muihin kuin markkinariskeihin liittyvään vakuutustoimintaan suhteessa niiden osuuksiin 82 miljoonan euron vähimmäispääomasta. Näin ollen mukautettu pääoma markkinariskeihin liittyvälle vakuutustoiminnalle vuonna 2005 on ONDD:n arvion mukaan 9,8 miljoonaa euroa ([33]) (ks. jäljempänä oleva taulukko 5).

(77) Belgian viranomaisten vuonna 2011 toimittamien tarkistettujen taloudellisten ennusteiden ja markkinariskeihin liittyvään vakuutustoimintaan myönnettyä pääomaa koskevien arvioiden mukaan, joita kuvataan johdanto-osan 76 kappaleessa, markkinariskeihin liittyvän vakuutustoiminnan kannattavuus vuosina 2005–2007 näyttää seuraavalta:

Taulukko 5

Vuonna 2011 uudelleenlasketut taloudelliset ennusteet ([1])

(tuhansia euroja)

	Skenaario 1B: kasvu 6 % Markkinariskit			Skenaario 1B: kasvu 6 % muut kuin markkinariskit		
Taloudelliset ennusteet	Talousarvio 2005	Talousarvio 2006	Talousarvio 2007	Talousarvio 2005	Talousarvio 2006	Talousarvio 2007
Vakuutustoiminnan tulos	656	516	596	– 326	408	908
Hallintotoiminnan tulos	292	329	363	1 476	1 596	1 723
Tekninen tulos ennen vastuita	**948**	**845**	**959**	**1 150**	**2 004**	**2 631**
Siirto tasoitusvastuisiin	– 328	– 347	– 368	– 1 236	– 1 835	– 2 024
Tekninen tulos tasoitusvastuiden jälkeen	**620**	**497**	**591**	**-86**	**170**	**607**
Taloudellinen tulos	280	347	374	1 095	1 153	1 268
Verot	– 297	– 279	– 318	– 330	– 456	– 664
Tulos verojen jälkeen	**603**	**566**	**646**	**679**	**866**	**1 212**
Mukautettu pääoma (QIS5 + sisäinen malli) ([2])	9 756	10 322	10 969	90 244	91 110	92 321
Mukautettu pääoma + tasoitusvastuut	9 756	10 437	11 205	90 244	91 743	93 671
Oman pääoman tuotto (tulos/pääoma)	**6,2 %**	**5,5 %**	**5,9 %**	**0,8 %**	**1,0 %**	**1,3 %**
Tulos + tas. vastuut	**823**	**799**	**893**	**1 511**	**2 068**	**2 519**
Oman pääoman tuotto ennen tasoitusvastuita	**8,4 %**	**7,7 %**	**8,0 %**	**1,7 %**	**2,3 %**	**2,7 %**

([1]) Ks. Belgian viranomaisten 14 päivänä marraskuuta 2011 toimittamat huomautukset (Excel-tiedostot "201105 P&L et Bilan Business Plan Scenario 1B", työkirjat "P & L_cessibles" ja "PL_non_cessibles").

([2]) QIS 2005 -kaavaa ja sisäistä mallintamismenetelmää käytettiin ainoastaan markkinariskeihin ja muihin kuin markkinariskeihin liittyvään vakuutustoimintaan vuonna 2005 kohdennetun pääoman määrittämiseksi. Vuosien 2006 ja 2007 pääoma määritettiin vuoden 2005 pääoman ja ajanjaksolla kertynyttä voittoa koskevan ennusteen perusteella.

([33]) Markkinariskejä koskeva Belgian laskelma on tehty seuraavasti: 8 miljoonaa euroa + [(100 miljoonaa euroa – 82 miljoonaa euroa) × (8 miljoonaa euroa/82 miljoonaa euroa)]. Muita kuin markkinariskejä koskeva laskelma on tehty samalla tavalla.

(78) Belgian viranomaiset ovat laskeneet oman pääoman tuoton 100 miljoonan euron suuruisen maksetun pääoman perusteella, eikä siinä ole otettu huomioon 50 miljoonan euron toissijaisia varoja, jotka oli investoitu mutta jotka maksettiin vasta vuonna 2009.

(79) Sen johdosta, että menettelyn aloittamista koskevassa päätöksessä epäiltiin sitä, olisiko yksityinen sijoittaja vaatinut korvausta maksamattomasta pääomasta, koska hän menettäisi sen konkurssin yhteydessä, Belgian viranomaiset totesivat pysyvänsä kannassaan, että 50 miljoonan euron pääomaa ei tule ottaa huomioon kannattavuutta laskettaessa, ennen kuin se oli tosiasiassa maksettu. Belgian viranomaiset katsovat, että konkurssin ainoa vaikutus (olettaen, että se johtaisi vaatimukseen maksaa merkityn pääoman saldo) olisi kyseisen investoinnin keston lyheneminen. Lisäksi viranomaiset totesivat, että siihen saakka, kunnes pääoma maksettiin vuonna 2009, ONDD pystyi sijoittamaan tämän 50 miljoonan euron pääoman vapaasti markkinoille hyötyäkseen siitä kertyvästä tuotosta.

(80) Belgian viranomaiset katsovat niin ikään, että kahden prosentin tuottoaste, jota on käytetty vuoden 2004 ennusteissa ja joka on otettu huomioon taulukko 5:ssä esitetyissä laskelmissa, on pienempi kuin se, mitä yksityinen sijoittaja olisi todennäköisesti käyttänyt. Jos tuottoaste on 3,5 prosenttia, markkinariskeihin liittyvän vakuutustoiminnan ennustettu kannattavuus (oman pääoman tuotto mukautettuna tasoitusvastuilla) olisi Belgian viranomaisten mukaan noin 9,7–10,4 prosenttia vuosina 2005–2007 (ja kun tuottoaste on 2 prosenttia, kannattavuus olisi noin 7,7–8,4 prosenttia) ([34]).

Pääoman tuottoaste -suhdeluvun käyttö

(81) Belgian viranomaiset pitävät pääoman tuottoaste -suhdeluvun (jäljempänä ”ROR” [Economic Return on Revenue]) käyttöä tarkoituksenmukaisimpana tapana arvioida investoinnin oletettua kannattavuutta, vaikka sitä ei käytetty etukäteen laadituissa taloudellisissa ennusteissa (ONDD:n liiketoimintasuunnitelma). Tämä luku lasketaan vertaamalla teknisiä tuloja (ennen siirtoja tasoitusvastuisiin) liikevaihtoon (vakuutusmaksuihin). Belgian viranomaiset pitävät ROR-suhdelukua sopivimpana menetelmänä seuraavista syistä:

a) Se lasketaan ennen Belgian vakavaraisuutta valvovan viranomaisen määräämiä tasoitusvastuita, joiden tarkoituksena on tasapainottaa tuloksia ajan mittaan ja kattaa tulevasta liiketoiminnasta mahdollisesti aiheutuvia tappioita.

b) Se kuvastaa luottovakuutustoiminnan kannattavuutta tarkasti, koska se on erotettu puhtaasti taloudellisesta kannattavuudesta. Näin ollen se osoittaa kannattavuuden, joka liittyy luottovakuutustoiminnan ”ytimeen”.

(82) Vuonna 2005 ROR-luku oli 16,5 prosenttia ja vuonna 2006 se oli 18,5 prosenttia. Nämä luvut osoittavat, että SA Ducroire oli kannattavampi ([35]) kuin luottovakuutusalan kolme suurinta toimijaa (Coface, Euler Hermes ja Atradius), joiden ROR-luvut vuosina 2005 ja 2006 olivat 9,7 ja 10,9 prosenttia, 16,0 ja 16,9 prosenttia sekä 9,3 ja 11,9 prosenttia.

Oletetun kannattavuuden määrittäminen

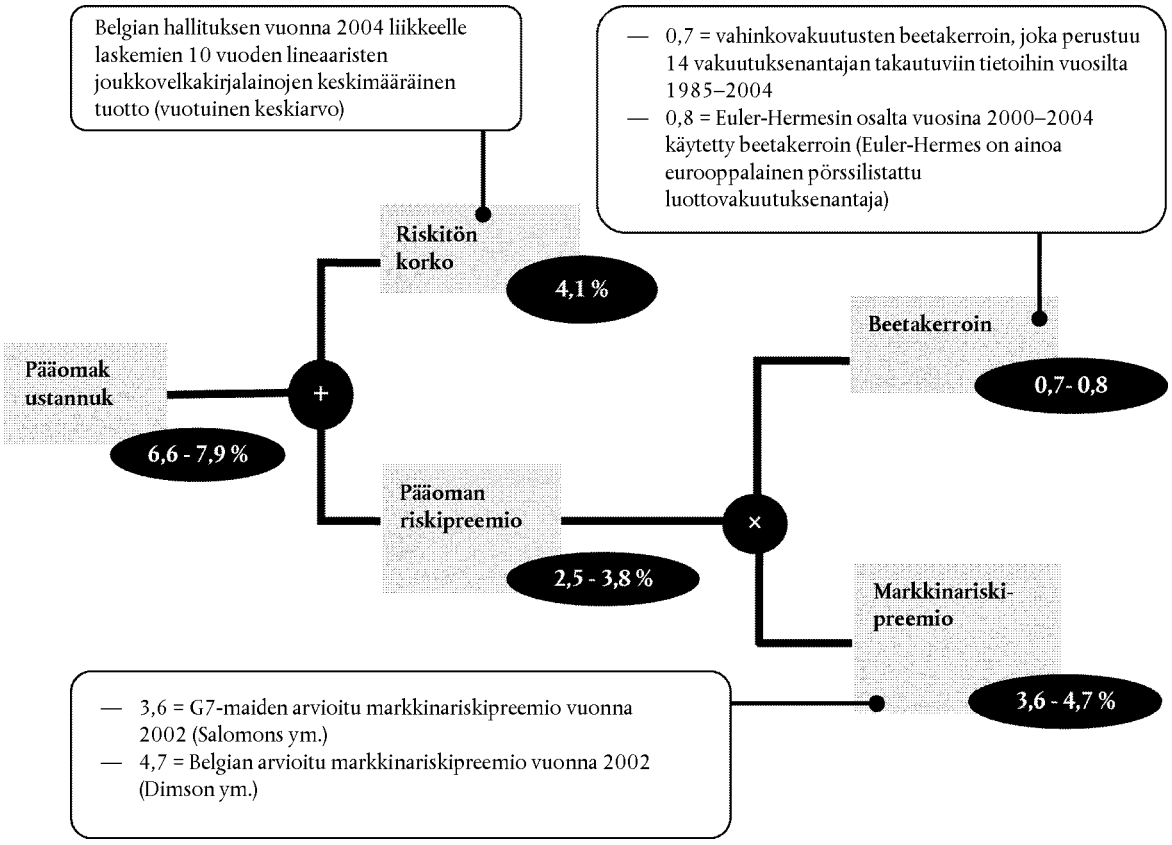
(83) Sen johdosta, että komissio oli pitänyt epätodennäköisenä, että yksityinen sijoittaja käyttäisi ROR-lukua ainoana perusteena tulevan investoinnin kannattavuuden arvioimisessa, Belgian viranomaiset ehdottivat kahta uutta menetelmää osoittaakseen, että SA Ducroire oli riittävän kannattava, kun se pääomitettiin: a) ”CAPM-tasapainomalli” (jäljempänä ’CAPM’) ([36]), jonka avulla markkinoiden odottama tuotto tietyltä sijoituskohteelta voidaan arvioida riskin perusteella, ja b) luottovakuutuksenantajien kannattavuuden vertailu.

([34]) Ks. Belgian viranomaisten 5 päivänä joulukuuta 2011 antama vastaus Euroopan komission 28 päivänä heinäkuuta 2011 esittämään kyselyyn (vastauksen s. 38 ja 39).
([35]) Ks. Belgian viranomaisten 1 päivänä kesäkuuta 2011 toimittamat huomautukset Euroopan komission 24 päivänä helmikuuta 2011 antamaan päätökseen, s. 38.
([36]) Capital asset pricing model (CAPM).

(84) CAPM-mallin mukaan pääomakustannukset lasketaan seuraavalla kaavalla:

Pääomakustannukset = riskitön korko + pääoman riskipreemio
Pääomakustannukset = riskitön korko + varojen beetakerroin (*) [markkinariskipreemio]
Tässä varojen beetakerroin edustaa kyseisten varojen tuoton volatiliteettia markkinoiden volatiliteettiin verrattuna.

(85) Belgian viranomaisten laatimat arviot SA Ducroiren pääomakustannuksista on esitetty jäljempänä olevassa kuvassa.

(86) CAPM-tasapainomalliin perustuvien ONDD:n arvioiden mukaan vahinkovakuutusalalla Belgiassa toimiva yksityinen sijoittaja olisi vaatinut vähintään 7–8 prosentin tuottoa vuonna 2004.

(87) Määrittääkseen alan kannattavuutta koskevan historiallisen vertailuarvon Belgian viranomaiset laativat otoksen vakuutuksenantajista valitsemalla ne, jotka täyttivät seuraavat kriteerit: Ne ovat a) eurooppalaisia toimijoita, b) joiden päätoimiala on luottovakuuttaminen ja c) jotka ovat aktiivisia pääasiassa markkinariskeihin mutta myös muihin kuin markkinariskeihin liittyvässä vakuutustoiminnassa, pois luettuina yhtiöt, joiden osalta on käynnistetty valtiontukimenettely tai jotka on perustettu vuoden 2004 jälkeen, sekä otokseen valittujen yhtiöiden tytäryhtiöt. Otokseen sisältyy 11 vakuutuksenantajaa. Belgian viranomaisten mukaan pääasiassa markkinariskeihin liittyvässä toiminnassa mukana olevien luottovakuutusyhtiöiden oman pääoman tuotto on keskimäärin 6–7,5 prosenttia tarkasteltavana olevan ajanjakson mukaan (ts. kriisivuodet mukaan tai pois luettuina). Vuonna 2004 näiden 11 vakuutuksenantajan oman pääoman tuotto oli keskimäärin 7,8 prosenttia, kun taas kolmen markkinoilla olevan verrokkiyhtiön oman pääoman tuotto oli keskimäärin 13,3 prosenttia (katso taulukko 6).

Taulukko 6

Belgian toimittama luottovakuutuksenantajien kannattavuusvertailu

Markkinariskeihin liittyvän oman pääoman tuoton vertailuotoksen määrittämismenetelmä		Oman pääoman tuotto ([2]), 2000–2009, prosenttiosuus																	
Valintakriteeri	Otoksen koko	Yhtiöt	Pääkonttori	Markkinariskien arvioitu osuus ([3]) (%)	Bruttovakuutusmaksut milj. euroa, 2004	Oman pääoman tuotto											Keskiarvot		
						1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2001-2004	2003-2004	2001-2009
• Luottovakuutuksenantajat, jotka ovat ICISAn ja Bernin unionin jäseniä ([4])	115	Cesce	Espanja	60	51 ([5])			2,3	5,2	7,3	6,0	3,5	8,3	2,3	– 24,0	10,4	4,1	4,5	1,8
		KUKE	Puola	60	7			– 9,0	0,5	1,9	5,5	7,9	4,9	5,3	8,1	– 14,6	– 0,3	3,7	1,2
• Euroopalaiset luottovakuutuksenantajat ([7])	47	COSEC	Portugali	90	37			1,5	1,7	– 5,1	8,1	7,3	2,2	6,0	– 9,0	1,8	1,5	1,5	1,6
		Prisma	Saksa	100	36	0,0	4,8	6,8	4,7	5,6	9,3	12,9	17,1	9,5	15,9	7,6	6,6	7,5	9,9
• Yhtiöt, joiden päätoimiala on luottovakuuttaminen ja joiden toiminta keskittyy pääasiassa markkinariskeihin ([1])	19	Crédito y Caución	Espanja	100	341	9,0	13,7	14,3	16,0	21,1	17,6	14,3	13,7	15,2	53,7	0,5	17,3	19,4	18,5
		Baez	Bulgaria	60	0,5						4,7	8,7	5,3	11,5	10,6	14,2	4,7	4,7	9,2
• Pois luettuina yhtiöt, joiden osalta on käynnistetty valtiontukimenettely (esimerkiksi SACE ja SACE BT)	16	Garant	Itävalta	50	4						– 7,3	– 5,6	0,6	1,3	3,2	-10,7	-7,3	-7,3	-3,1
		Mehib	Unkari	90	6 ([5])				0,2	0,8	2,2	0,8	-2,3	0,4	5,7	8,2			

Markkinariskeihin liittyvän oman pääoman tuoton vertailuotoksen määrittämismenetelmä	
Valintakriteeri	Otoksen koko
• Pois luettuina vuoden 2004 jälkeen perustetut yhtiöt ja/tai luettelossa jo olevan yhtiön tytäryhtiöt	11

Oman pääoman tuotto ([2]), 2000–2009, prosenttiosuus																	
Yhtiöt	Pääkonttori	Markkinariskien arvioitu osuus ([3]) (%)	Bruttovakuutusmaksut milj. euroa, 2004	Oman pääoman tuotto											Keskiarvot		
				1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2001-2004	2003-2004	2001-2009
Atradius	Alankomaat	90	1079			1,8	– 17,5	3,4	10,1	16,8	14,5	19,4	– 22,1	– 12,5	– 0,5	6,8	1,5
Euler Hermes	Ranska	96	1567		13,7	13,2	16,7	14,5	18,4	17,7	17,3	21,8	4,5	1,3	15,7	16,4	13,9
COFACE	Ranska	83	903	11,3	11,8	9,2	3,2	13,2	11,5	13,4	11,2	15,1	3,7	– 15,0	9,3	12,4	7,3
Keskiarvo ([6])					11,0	5,0	3,4	7,0	7,8	8,9	8,4	9,8	4,6	-0,8	5,8	7,4	6,0
Kolmen vertailuyhtiön keskiarvo ([6])						8,1	0,8	10,4	13,3	16,0	14,3	18,8	-4,6	-8,7	8,2	11,9	7,6
Samankokoisten yhtiöiden keskiarvo ([6])						3,1	4,7	5,3	5,8	6,2	6,2	6,4	8,0	2,2	4,7	5,5	5,3

([1]) Vertailuun valittiin vain ne toimijat, joiden toiminnan katsotaan kohdistuvan pääasiassa markkinariskeihin (joiden osuus on yli 50 prosenttia vakuutusmaksuista tai kokonaisriskistä saatavilla olevien tietojen perusteella).
([2]) Mukautettu tasoitusvastuisiin nähden.
([3]) Ilmoitettujen maantieteellisten tietojen perusteella, esimerkiksi riski, vakuutusmaksut (vaihtelevat yhtiöittäin).
([4]) Luottovakuutuksenantajien kansainvälisiä liittoja.
([5]) Nettovakuutusmaksut.
([6]) Painottamaton keskiarvo.
([7]) Vuonna 2004 tai pian sen jälkeen.

(88) Belgian viranomaisten mukaan markkinariskeihin liittyvän vakuutustoiminnan oletettu kannattavuus ennen tasoitusvastuita (oman pääoman tuotto ennen tasoitusvastuita) viranomaisten vuonna 2011 skenaariossa 1B (ks. taulukko 5) uudelleen laskemien taloudellisten ennusteiden mukaisesti on linjassa sellaisen kannattavuuden kanssa, jonka yksityinen sijoittaja olisi odottanut saavutettavan vuonna 2004 (Belgian viranomaisten arviot perustuvat CAPM-tasapainomallilla laskettuihin pääomakustannuksiin ja luottovakuutuksenantajien kannattavuuden vertailuun; katso johdanto-osan 86 ja 87 kappale).

Kirjanpidon eriyttäminen

(89) Menettelyn aloittamista koskevassa päätöksessään komissio kehotti noudattamaan vientiluottovakuutuksia koskevan tiedonannon 4.3 kohtaa, jossa määrätään pitämään markkinariskejä ja muita kuin markkinariskejä koskevan vakuutustoiminnan hallinto ja kirjanpito erillisinä. Belgian viranomaiset katsoivat, ettei kirjanpidon eriyttäminen ollut tarpeellista. Lyhytaikaisia toimia (markkinariskit ja muut kuin markkinariskit) toteutettiin SA Ducroirella 1 päivän tammikuuta 2005 jälkeen osana olemassa olevan toiminnan siirtämistä. Belgian viranomaisten mukaan kirjanpitoa ei ole tarpeen eriyttää, koska SA Ducroire ei saa enää valtiontukea myöskään muihin kuin markkinariskeihin kohdistuvaan vakuutustoimintaan.

V **TUEN ARVIOINTI**

V.1 VALTIONTUEN OLEMASSAOLO

(90) SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa määrätään, että jollei perussopimuksissa toisin määrätä, jäsenvaltion myöntämä taikka valtion varoista muodossa tai toisessa myönnetty tuki, joka vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua suosimalla jotakin yritystä tai tuotannonalaa, ei sovellu sisämarkkinoille, siltä osin kuin se vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

(91) Komission ensimmäinen tehtävä on arvioida kyseessä olevat toimenpiteet sen määrittämiseksi, ovatko ne SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea. Komissio analysoi seuraavissa kohdissa toimenpiteitä valtiontukea koskevien kriteerien perusteella.

V.1.1 **Edun olemassaolo**

V.1.1.1 *Valtion takauksesta johtuvan edun olemassaolo ja mahdolliset sisäiset varojensiirrot markkinariskien tukemiseksi ONDD:ssä (toimenpide 2)*

(92) Vientiluottovakuutuksia koskevan tiedonannon 3.1 ja 3.2 kohdan mukaan vientiluottovakuutuksenantajille annettavista valtiontakauksista voi koitua edunsaajille taloudellista etua niiden kilpailijoihin nähden. Siksi 23 päivänä helmikuuta 2011 aloitetussa tutkinnassa (katso johdanto-osan 26 kappale) tarkasteltiin erityisesti valtiontakausta, jonka Belgia myönsi ONDD:lle sen markkinariskeihin liittyvää toimintaa varten.

(93) Syyskuun 1 päivänä 2003 perustettiin yritystili, joka Belgian viranomaisten mukaan ei ollut valtion takaama, ONDD:n lyhytaikaisia riskejä, markkinariskit mukaan luettuina, koskevaa toimintaa varten.

(94) Koska ONDD:ssä ei ollut erillistä kirjanpitoa markkinariskeihin ja muihin kuin markkinariskeihin liittyvän vakuutustoiminnan erottamiseksi toisistaan, Belgian viranomaisia pyydettiin täsmentämään se osuus valtiontakauksesta, joka voitaisiin katsoa myönnetyksi markkinariskeihin liittyvään toimintaan 31 päivään elokuuta 2003 saakka. Viranomaisia pyydettiin lisäksi toimittamaan todisteet siitä, että tämän takauksen voimassaolo todella lakkasi 31 päivänä elokuuta 2003 eikä 1 päivänä tammikuuta 2005, jolloin SA Ducroire aloitti toimintansa.

(95) Belgian viranomaiset vahvistivat, että ONDD lopetti riskivakuutuksen tarjoamisen ”alueelle 1” ([37]) sijoittautuneille velallisille vuonna 1993. Vuoden 1993 jälkeen ONDD keskittyi vakuutustoiminnassaan yksinomaan muihin kuin markkinariskeihin liittyvään toimintaan. ONDD tarjosi vakuutuksia markkinariskeille ainoastaan poikkeuksellisin perustein.

([37]) Ks. alaviite 21.

(96) Kuten johdanto-osan 34 kappaleessa todetaan, Belgia selitti, että ennen toukokuuta 2004 markkinariskeihin liittyvän toiminnan osuus ONDD:ssä oli hyvin vähäinen. Lisäksi tuolloin katettujen markkinariskien prosenttiosuus oli hyvin pieni näiden riskien ja muiden kuin markkinariskien välisen yhteyden vuoksi. Tästä esitettiin seuraavanlainen esimerkki ([38]): ”Vakuutettu X myi tavaroita alueelle 1 sijoittautuneelle välittäjälle, joka puolestaan myi tavarat loppuasiakkaalle B, joka taas oli sijoittautunut alueelle 2. Useimmiten tavarat toimitettiin suoraan loppuasiakkaalle B. Välittäjän A vakuutetulta X saaman laskun maksaminen liittyi itse asiassa loppuasiakkaan B välittäjältä A saaman laskun maksamiseen. Vakuutetut eivät yleensä saaneet vakuutusta toiselta luottovakuutuksenantajalta, koska kyseisiin toimiin liittyi poliittisia riskejä siinä maassa, johon loppuasiakas B oli sijoittautunut.”

(97) Belgian viranomaiset vahvistivat, ettei näille riskeille ollut saatavana vakuutusta muilta yksityisiltä luottovakuutuksenantajilta.

(98) Johdanto-osan 93–95 kappaleissa esitettyjen seikkojen osalta arvioidaan, että näitä riskejä, jotka on teoriassa luokiteltu markkinariskeiksi (vakuutetun vientiyrityksen X ja välittäjän A välisen ensisijaisen suhteen vuoksi), pidetään käytännössä kuitenkin muina kuin markkinariskeinä tuolloisten markkinaolosuhteiden kannalta. Lisäksi se, että ONDD oli kattanut nämä riskit, oli ennen toukokuuta 2004 täysin poikkeuksellista, koska niiden osuus ONDD:n lyhytaikaisen portfolion vakuutusmaksuista oli alle [0–2 prosenttia] (vuosina 2000–2004) (ks. johdanto-osan 34 kappale).

(99) Belgian viranomaiset toimittivat myös todisteen siitä, että ONDD:n markkinariskeihin liittyvään vakuutustoimintaan myönnetyn valtiontakauksen voimassaolo lakkasi 1 päivänä syyskuuta 2003. Takaus raukesi sillä hetkellä, kun markkinariskit siirrettiin yritystilille. ONDD hankki OCA:n ([39]) hyväksynnän tälle tilille juuri siksi, ettei se ollut valtion takaama. Toimet, jotka ONDD suoritti omaan lukuunsa ilman valtion takausta, on määritelty kuninkaallisessa asetuksessa, joka julkaistiin 1 päivänä syyskuuta 2003 (jolloin se myös tuli voimaan). Asetuksessa eritellään myös tälle tilille kirjattavat toimenpiteet. Kuninkaallisen asetuksen tultua voimaan ([40]) kaikkiin riskeihin, jotka on katettu alle kaksi vuotta voimassa olevalla vientivakuutuksella, sovelletaan vuoden 1939 lain 3 pykälän 2 momenttia (ONDD:n omaan lukuun harjoittama vakuutustoiminta ilman valtion takausta).

(100) Näin ollen epäilykset, jotka komissio esitti menettelyn aloittamista koskevassa päätöksessään siitä, että valtiontakauksesta olisi koitunut etua markkinariskeihin liittyvälle vakuutustoiminnalle, osoittautuivat perusteettomiksi. Valtiontakauksesta, joka ONDD:lle oli myönnetty elokuuhun 2003 saakka sen markkinariskeihin liittyvää toimintaa varten, ei katsota aiheutuneen kilpailuetua kilpailijoihin nähden, koska varsinaista markkinariskeihin liittyvää toimintaa ei ollut olemassa. Varsinaista markkinariskeihin liittyvää toimintaa ei myöskään pyritty kehittämään valtiontakauksen turvin. Voidaan siis päätellä, että koko lyhytaikaisiin riskeihin liittyvän toiminnan valtiontakaus päättyi 1 päivänä syyskuuta 2003.

(101) ONDD:ssä ei tehty sisäisiä varojensiirtoja markkinariskeihin liittyvään toimintaan, koska tällä alalla ei ollut varsinaista liiketoimintaa. Varsinaista markkinariskeihin liittyvää toimintaa ei pyritty kehittämään sillä perusteella, että siihen olisi siirretty varoja muihin kuin markkinariskeihin liittyvästä toiminnasta (katso johdanto-osan 98 kappale). Näin ollen ei ole todisteita siitä, että ONDD:ssä olisi siirretty varoja markkinariskeihin liittyvään toimintaan tai että ONDD:lle olisi koitunut etua tällaisista siirroista.

(102) Toimenpiteestä 1 ja toimenpiteestä 2 ei aiheudu SEUT-sopimuksen 107 artiklassa tarkoitettua etua. Sen vuoksi nämä toimenpiteet eivät ole valtiontukea.

(103) Näin ollen muita valtiontukea koskevia kriteereitä (valtion varat, valikoivuus, kilpailun vääristyminen) ei analysoida jäljempänä toimenpiteiden 1 ja 2 osalta.

([38]) Ks. Belgian viranomaisten 1 päivänä kesäkuuta 2011 toimittamat huomautukset Euroopan komission 24 päivänä helmikuuta 2011 antamaan päätökseen, s. 13 ja 14.

([39]) Neuvoston direktiivin 73/239/ETY (voimassa kyseisenä ajankohtana) 2 artiklan 2 kohdan d alakohdan perusteella ONDD ei tarvinnut OCA:n hyväksyntää niin kauan kuin sillä oli toiminnoilleen Belgian valtion takaus. Kun toimintaa jatkettiin ”yritystilin” kautta, niihin toimintoihin, joita Belgian valtio ei taannut, ei enää sovellettu 2 artiklan 2 kohdan d alakohdassa säädettyä poikkeusta, ja niille piti hankkia OCA:n hyväksyntä.

([40]) Ks. Belgian viranomaisten 1 päivänä kesäkuuta 2011 toimittaman asiakirjan sivu 15.

V.1.1.2 *SA Ducroirelle myönnetystä pääomasta aiheutuvan edun olemassaolo (toimenpide 3)*

Arvioinnin laajuus sen määrittämiseksi, onko SA Ducroirelle myönnetty pääoma valtiontukea

(104) Menettelyn aloittamista koskevan päätöksen (ks. tämän päätöksen johdanto-osan 27 ja 28 kappale) mukaan SA Ducroirelle myönnetystä alkupääomasta on vähennettävä seuraavat kaksi summaa, sillä ne eivät ole valtiontukea:

a) se osa pääomaa, jolla tuetaan muihin kuin markkinariskeihin liittyvää vakuutustoimintaa (ensimmäinen poissulkukriteeri)

b) se osa pääomaa, jolla jo tuettiin markkinariskeihin liittyvän toiminnan vakuuttamista ONDD:ssä ja joka vain siirrettiin SA Ducroirelle kyseisen vakuutustoiminnan siirtämisen yhteydessä. Kyseessä oli pelkästään olemassa olevan liiketoiminnan ja siihen liittyvän pääoman oikeudellisen muodon muutos. Postipankin (Banque Postale) perustamista koskevassa päätöksessä ([41]) noudatetun lähestymistavan perusteella tällaisesta pääoman siirrosta ei aiheudu uutta etua kyseiselle taloudelliselle toiminnalle, eikä sitä näin ollen voida pitää tukena (toinen poissulkukriteeri).

(105) Menettelyn aloittamista koskevassa päätöksessä kehitetyn lähestymistavan mukaisesti komission on aloitettava soveltamalla näitä kahta poissulkukriteeriä.

(106) Belgia on kuitenkin esittänyt argumentin, joka perustuu toiseen poissulkukriteeriin ja jonka perusteella — jos se pitäisi paikkansa — voitaisiin välittömästi sulkea pois mahdollisuus luokitella toimenpide 3 tueksi. Sen vuoksi komissio osoittaa ensin, ettei tämä argumentti pidä paikkaansa, ennen kuin se alkaa soveltaa kahta menettelyn aloittamista koskevassa päätöksessä esitettyä poissulkukriteeriä.

Kumoamisperusteet Belgian väitteelle siitä, että 150 miljoonan euron kokonaissumma liittyi vuonna 2004 siirrettyyn vakuutustoimintaan

(107) Menettelyn aloittamista koskevan päätöksen perusteella Belgia vetosi etuunsa ja täsmensi toista poissulkukriteeriä, jonka mukaan pääoma, jolla ONDD:ssä jo tuettiin olemassa olevaa markkinariskeihin liittyvää vakuutustoimintaa juuri ennen sen siirtoa SA Ducroirelle 1 päivänä tammikuuta 2005, ei ole valtiontukea. Tarkemmin sanottuna Belgia katsoo, että koko 150 miljoonan euron alkupääoma, joka myönnettiin SA Ducroirelle, muodosti taloudellisen pääoman, joka liittyi siirrettyyn lyhytaikaiseen vakuutustoimintaan (**sekä markkinariskeihin liittyvä että muihin kuin markkinariskeihin liittyvä**). Se katsoo, että SA Ducroiren perustamisessa 150 miljoonan euron alkupääoman turvin oli kyseessä yksinkertaisesti olemassa olevan liiketoiminnan ja siihen liittyvän pääoman oikeudellisen muodon muutos. Tämä tarkoitti sitä, ettei myönnetty alkupääoma ollut valtiontukea miltään osin. Näin ollen Belgia toteaa, ettei ole tarpeen todentaa, miten SA Ducroire käytti tämän pääoman myöhemmin (ts. käytettiinkö se markkinariskeihin vai muihin kuin markkinariskeihin liittyvään toimintaan — ensimmäinen poissulkukriteeri), koska se ei voinut olla valtiontukea.

(108) Väitteensä tueksi Belgian viranomaiset korostivat, että SA Ducroirelle myönnettyä 150 miljoonan euron pääomaa tarvittiin vuoden 2005 alusta. Belgian viranomaiset pitivät tämän suuruista pääomaa perusteltuna niiden "nykyisten standardien" mukaan, jotka on laadittu Solvenssi II -direktiivin antamisen yhteydessä ([42]) (ns. "vakiomenetelmä", joka perustuu esimerkiksi vaikutustutkimuksessa määritettyihin teknisiin parametreihin — Belgian osalta "QIS5", päivätty maaliskuussa 2011), kaikkien SA Ducroireen kohdistuvien riskien kannalta lukuun ottamatta poliittisia riskejä, joiden yhteydessä käytettiin sisäistä mallintamista näiden riskien vakuuttamiseen tarvittavan pääoman määrittämiseksi. Kuten taulukon 2 kohdassa "Solvenssi II ja sisäinen mallintaminen poliittisten riskien osalta" on esitetty, [125–150] miljoonan euron pääoma tarvittiin kattamaan vuonna 2009 oletetun laajuinen toiminta.

([41]) Ks. komission 21 päivänä joulukuuta 2005 tekemä päätös asiassa N 531/2005 "Postipankin (Banque Postale) perustamiseen ja toimintaan liittyvät toimenpiteet" (EUVL C 21, 28.1.2006, s. 2), joka on saatavana osoitteessa http://ec.europa.eu/eu_law/state_aids/comp-2005/n531-05.pdf

([42]) Ks. alaviite 28.

(109) Komissio toteaa, että ”siirrettyihin toimintoihin liittyvän pääoman” käsite määritellään komission 21 päivänä joulukuuta 2005 tekemässä päätöksessä ”Postipankin (Banque Postale) perustamiseen ja toimintaan liittyvät toimenpiteet” ([43]). Kyseisessä tapauksessa todettiin, ettei siirtoon sisältynyt uutta pääomaa, koska uuteen perustettuun oikeushenkilöön (”La Banque Postale”) siirrettiin vain omat varat, jotka liittyivät La Posten rahoituspalvelutoimintaan. Toisin sanoen kyse oli yksinomaan omista varoista, jotka olivat jo olemassa ja jotka oli selvästi myönnetty siirrettyihin varoihin, oikeuksiin ja velvollisuuksiin jo aiemmin. Näin ollen analyysi koski pääomaa, joka oli jo virallisesti liitetty siirrettyihin liiketoimintoihin, eikä sellaisen pääoman prospektiivista arviointia, joka olisi ollut tarkoituksenmukaista myöntää uudelle laitokselle sen tulevan kehityksen tukemiseksi.

(110) Kuten edellä on selitetty, lyhytaikaisiin markkinariskeihin ja muihin kuin markkinariskeihin liittyvää toimintaa, joka oli siirretty SA Ducroirelle, oli hallinnoitu ONDD:ssä yritystilin kautta 1 päivästä syyskuuta 2003 alkaen. Tälle tilille oli kohdistettu [45–70] miljoonan euron suuruinen pääoma. Kuten johdanto-osan 99 kappaleessa on esitetty, ONDD hankki kansallisen vakuutusvalvontaviranomaisen (OCA:n) hyväksynnän nimenomaan ja ainoastaan yritystilille (ja siihen liittyvälle [45–70] miljoonan euron pääomalle). OCA:n säännöissä ja valvonnassa käsiteltiin muun muassa vakavaraisuussääntöjen noudattamista (vähimmäistakuurahasto, muodostettava solvenssimarginaali) ([44]). Tuolloin voimassa olleiden vakavaraisuussääntöjen mukaan näiden lyhytaikaisten yritystiliin kohdistuvien toimintojen pääomitus oli riittävä.

(111) Tältä osin komissio toteaa, että 20 päivänä huhtikuuta 2004 päivätyn sisäisen muistion mukaan ([45]), jonka perusteella tehtiin päätös SA Ducroiren perustamisesta ja 150 miljoonan euron pääoman myöntämisestä sille, pääoma, joka oli tarkkaan ottaen myönnetty lyhytaikaisiin riskeihin liittyvään toimintaan, oli yritystilille kirjattu pääoma lisättynä 16 kuukauden pituisen ajanjakson (1 päivästä syyskuuta 2003 31 päivään joulukuuta 2004) tuotolla, jonka määräksi arvioitiin [0–5] miljoonaa euroa. Muistiossa todetaan, että ”yrityksen 150 miljoonan euron pääomasta [45–70] miljoonaa euroa oli peräisin yritystilille siirretyistä omista varoista”. Näin ollen komissio päättelee, että kun päätös SA Ducroiren perustamisesta tehtiin, pääoma, joka voitiin katsoa virallisesti kohdistetun lyhytaikaisiin riskeihin liittyvään toimintaan 31 päivänä joulukuuta 2004, oli määrältään vain [45–75] miljoonaa euroa ([45–70] miljoonaa euroa sekä arvioitu tuotto [0–5] miljoonaa euroa. Siten ainoastaan tämän [45–75] miljoonan euron pääoman siirto muodosti sen osan pääomaa, joka oli jo myönnetty lyhytaikaisiin riskeihin liittyvään toimintaan ONDD:ssä ja joka vain siirrettiin SA Ducroirelle. Tästä siirrosta ei siis voi aiheutua uudenlaista etua kyseiseen toimintaan, joten se ei voi myöskään olla valtiontukea.

(112) Tämän vuoksi komissio ei hyväksy Belgian väitettä siitä, että koko 150 miljoonan euron alkupääoma muodostaa pääoman, joka vain siirrettiin ja joka oli jo myönnetty ONDD:ssä siirrettyyn toimintaan, minkä vuoksi sitä ei voida pitää etuna. Komissio katsoo, että [45–75] miljoonan euron ja tosiasiassa merkityn 150 miljoonan euron välinen ero on lisäpääomaa, josta tälle toiminnalle on koitunut uudenlaista etua.

(113) Komissio toteaa myös, että vuoden 2004 sisäiset muistiot, joissa vahvistettiin ONDD:n päätös 150 miljoonan euron pääoman myöntämisestä SA Ducroirelle (summa on huomattavasti suurempi kuin yritystilille kohdistettu [45–75] miljoonan euron summa), osoittavat, että ONDD pohti erilaisia skenaarioita tulevan SA Ducroiren vakuutustoiminnan **kasvulle**. Näin ollen 150 miljoonan euron pääoman tarve määritettiin SA Ducroiren toiminnan tulevaa kasvua koskevien hypoteesien perusteella. Voidaan siis todeta, että Belgian viranomaisten soveltama lähestymistapa oli tavallaan jättää etua koskevan analyysin soveltamisalasta pois koko se pääoma, joka uuden yrityksen voitiin olettaa tarvitsevan sen tulevan kehityksen tukemiseksi. Tällaista lähestymistapaa ei voida hyväksyä. Vain siitä pääomasta, jolla olemassa olevan oikeushenkilön sisällä siirrettyjä toimia (ONDD:n lyhytaikaisiin riskeihin liittyvää vakuutustoimintaa) jo virallisesti tuettiin, ei muodostu uudenlaista etua, koska sillä jo tuettiin kyseisiä toimia. Sitä vastoin lisäpääomasta muodostuu uudenlaista etua, koska kyseistä toimintaa ei tuettu tällä pääomalla ennen siirtoa. Päätöstä perustaa SA Ducroire ja myöntää sille 150 miljoonan euron pääoma ei siis voida pitää pelkästään olemassa olevan toiminnan oikeudellisen muodon muutoksena, johon liittyy siirrettyyn toimintaan myönnetyn pääoman pelkkä siirto. Näin ollen Belgian viranomaisten väite siitä, että jo vuonna voitiin ennakoida, että SA Ducroire tarvitsisi 150 miljoonan euron pääoman vuonna 2009 sen liiketoiminnan oletetun kasvun perusteella, on epäolennainen. Belgian viranomaiset eivät millään tavoin osoita, että tämä 150 miljoonan euron pääoma oli jo myönnetty ONDD:ssä lyhytaikaisiin riskeihin liittyvään toimintaan ennen sen siirtoa SA Ducroirelle ja että tästä 150 miljoonan euron pääomasta ei koituisi uudenlaista etua tälle toiminnalle.

([43]) Ks. alaviite 10.
([44]) Ks. Belgian viranomaisten 1 päivänä kesäkuuta 2011 toimittamien huomautusten liite 4.
([45]) Ks. kyseisen muistion (toimitettu Belgian viranomaisten 1 päivänä kesäkuuta 2011 antamien huomautusten liitteessä 8) s. 62 ja 70.

(114) Lisäksi voidaan todeta, että vaikka liiketoiminnan oletetun kasvun tukemiseksi tarvittava pääoma olisi tämän analyysin osalta asianmukainen kriteeri (mitä komissio epäilee), komissio tekisi seuraavat huomautukset:

a) Ensinnäkin vuonna 2004 laaditut taloudelliset ennusteet koskivat vain vuosia 2005–2007. Vaikka liiketoiminnan tukemiseen tarvittava pääoma olisi asianmukainen kriteeri tässä analyysissa (minkä komissio siis kiistää), ei voida hyväksyä sitä, että se perustuisi vuoden 2009 oletettuun toiminnan tasoon, koska sitä ei ollut edes arvioitu vuonna 2004.

b) Toiseksi ei voida hyväksyä Belgian viranomaisten ehdottamaa menetelmää tarvittavan pääoman arvioimiseksi eli Solvenssi II -direktiivin mukaisen menetelmän ja poliittisia riskejä koskevan sisäisen mallintamisen soveltamista. Tämä menetelmä ei sisältynyt vuoden 2004 sisäisiin muistioihin, joiden perusteella ONDD:n hallitus teki 20 päivänä huhtikuuta 2004 päätöksen perustaa SA Ducroire ja myöntää sille tietty määrä pääomaa, koska tätä menetelmää ei ollut tuolloin vielä edes olemassa (sen on määrä tulla voimaan vasta 1 päivänä tammikuuta 2014). ONDD sovelsi menetelmää ensimmäistä kertaa vasta vuonna 2011, ja sitä kehitetään edelleen. Belgian vakuutusvalvontaviranomainen ei myöskään ole vielä validoinut poliittisten riskien sisäisen mallintamisen menetelmää, mikä on vastoin Solvenssi II -direktiivin vaatimuksia ([46]). On epäasiallista käyttää sellaista menetelmää, jota ei ollut olemassa vuonna 2004, kuten Solvenssi II, jonka osalta lukuisat laskentaparametrit ja toimeenpanoaikataulu eivät ole vielä valmiit (ne ovat yhä QIS-vaiheessa). Sellainen näkemys, että SA Ducroiren tarvitsema taloudellinen pääoma, kun se perustettiin vuonna 2005 ONDD:ssä jo olemassa olevan toiminnan jatkamiseksi, olisi määritettävä Solvenssi II -direktiivin vaatimusten perusteella, vaikka direktiiviä ei ollut tuolloin edes olemassa ja vaikka lainsäätäjät olisivat joka tapauksessa suunnitelleet direktiiviä varten siirtymäkauden järjestelyjä, vaikuttaa kohtuuttomalta. Muunlaisen päätelmän tekeminen merkitsisi samaa kuin että kumotaan valvontaviranomaisen hyväksymä yritystilillä olevan pääoman määrä ([45–70] miljoonaa euroa) (solvenssimarginaali) ([47]), vaikka valvontaviranomainen oli tuolloin pitänyt tätä pääomaa riittävänä voimassa olleiden vakavaraisuussääntöjen nojalla.

(115) ONDD:n hallitus (kokous 20 päivänä huhtikuuta 2004) käytti eri menetelmää eli Cooken suhdelukua SA Ducroiren pääomavaatimusten määrittämisessä ja otti samalla huomioon, että yrityksen on oltava tarpeeksi uskottava kilpailijoidensa silmissä. Laskelmissa käytetty suhdeluku ei ole 8 prosenttia, kuten Basel I -säännöissä määrätään, vaan 10 prosenttia. Siten vuonna 2004 laadittuihin pääomavaatimuslaskelmiin sisältyi 2 prosentin turvallisuuspuskuri. Todettakoon, että vuoden 2004 loppua varten määritetty pääoma oli 66 miljoonaa euroa ([48]), mikä on paljon vähemmän kuin 150 miljoonan euron merkitty pääoma.

(116) Menettelyn aloittamista koskevassa päätöksessään komissio kritisoi Cooken suhdeluvun käyttämistä tarvittavan pääoman määrittämiseen sillä perusteella, että pankkialan sääntöjen (kuten Cooken suhdeluvun) soveltaminen luottovakuutuksenantajiin ei välttämättä ole asianmukaista, kun otetaan huomioon moninaiset erot luottovakuutuksenantajien ja pankkien olettamissa riskeissä (katso menettelyn aloittamista koskevan päätöksen johdanto-osan 90 kappale). Tältä osin Belgia ei ole osoittanut, että luottovakuutuslaitokset soveltaisivat käytännössä Basel-sääntöjä (Cooken suhdeluku), joita lainsäädännössä sovelletaan **yksinomaan** pankkialalle, tai että luottoluokituslaitokset tai vakuutusvalvontaviranomaiset suosittelisivat niiden käyttöä.

(117) ONDD:tä koskevan vuoden 1939 lain 8 pykälän soveltamisen osalta Belgian viranomaiset ovat vahvistaneet, ettei tätä lakia sovelleta SA Ducroireen. Lisäksi tämä artikla koskee ainoastaan ONDD:n omaan lukuun harjoittamia toimia, jotka ovat valtion takaamia, sekä valtion lukuun harjoittamia toimia.

(118) Vaikka Belgia viittaa Standard & Poor'sin menetelmään, joka oli tuolloin olemassa luottovakuutuksenantajien pääomavaatimusten määrittämiseksi, on todettava, etteivät Belgian viranomaiset ole toimittaneet sellaista arviota pääomasta, jossa olisi käytetty tätä menetelmää. Myöskään ONDD ei käyttänyt tätä menetelmää vuonna 2004.

([46]) CBFA:n Solvency 2 QIS 5 -raportin (maaliskuu 2011) sivulla 17 todetaan, että vain muutamat osallistujat ovat voineet toimittaa tietoa sisäisten mallien käytöstä ja ominaisuuksista, koska nämä mallit ovat yhä kehitysvaiheessa. Lisäksi CBFA päätti olla tekemättä päätelmiä tässä vaiheessa. Tämä viittaa siihen, että jopa yksityisillä vakuutusyhtiöillä on edelleen vaikeuksia laatia sisäisiä malleja tiettyjen riskien vakuuttamiseen tarvittavan pääoman laskemiseen.

([47]) Ks. Belgian viranomaisten 1 päivänä kesäkuuta 2011 toimittamien huomautusten liite 4, s. 11 ja 13–16.

([48]) Laskettu vuonna 2004 käytetyn menetelmän mukaan vuoden 2004 lopulle ennakoitujen nettositoumusten perusteella. Laskelmissa käytetyt tiedot on esitetty Belgian viranomaisten 1 päivänä kesäkuuta 2011 toimittamien huomautusten liitteessä 13, s. 16.

(119) Vaikka oletettaisiin, että SA Ducroiren liiketoiminnan oletetun kasvun tukemiseksi tarvittava pääoma olisi olennainen kriteeri tässä analyysissa (seikka, jonka komissio kiistää), Belgian viranomaiset eivät ole toimittaneet uusia todisteita, joilla voitaisiin osoittaa aukottomasti, että SA Ducroirelle siirrettyihin lyhytaikaisiin riskeihin liittyvän pääomavaatimuksen olisi oltava suurempi kuin ONDD:n yritystilillä vuoden 2004 lopussa ollut pääoma.

(120) Tältä osin komissio on osoittanut, että oli tarpeen kumota Belgian viranomaisten väite siitä, että 150 miljoonan euron alkupääoman myöntämisessä SA Ducroirelle vuonna 2004 oli kyse vain sen pääoman siirtämisestä, joka oli jo myönnetty ONDD:n lyhytaikaisiin riskeihin liittyvän toiminnan tukemiseksi. Komissio on katsonut, että pääoma, jolla jo tuettiin ONDD:n lyhytaikaisiin riskeihin liittyvää toimintaa ennen sen siirtämistä SA Ducroirelle, oli [45–75] miljoonaa euroa ja että tähän toimintaan myönnettiin näin ollen [75–100] miljoonan euron lisäpääoma.

(121) On paikallaan tarkastella menettelyn aloittamista koskevassa päätöksessä kuvattua kahta poissulkukriteeriä. Ensimmäiseksi käsitellään toista poissulkukriteeriä.

Se osa pääomaa, jolla jo tuettiin markkinariskeihin liittyvän toiminnan vakuuttamista ONDD:ssä ja joka vain siirrettiin SA Ducroirelle kyseisen vakuutustoiminnan siirtämisen yhteydessä (toinen poissulkukriteeri, jonka yksityiskohdat on esitetty menettelyn aloittamista koskevassa päätöksessä)

(122) Komissio totesi johdanto-osan 111 kappaleessa, että [45–75] miljoonan euron pääoma oli myönnetty ONDD:ssä lyhytaikaisiin riskeihin liittyvään toimintaan 31 päivänä joulukuuta 2004. Toisen poissulkukriteerin soveltamiseksi on siis arvioitava, mikä osuus vuoden 2004 lopussa lyhytaikaisiin riskeihin liittyvään toimintaan myönnetystä [45–75] miljoonasta eurosta on markkinariskeihin liittyvää pääomaa ([49]). Kuten edellä on kuvattu, nämä markkinariskit koostuivat ainoastaan Euroopan unioniin toukokuussa 2004 liittyneeseen kymmeneen valtioon sijoittautuneisiin velallisiin liittyvistä riskeistä.

(123) Kuten edellä on niin ikään kuvattu, yritystilillä, jolla oli [45–75] miljoonan euron pääoma vuoden 2004 lopussa, ei ollut erillistä kirjanpitoa, jonka avulla olisi voitu määrittää tarkasti se pääoma, jolla tuettiin ainoastaan markkinariskeihin liittyvää toimintaa. Sen vuoksi on tarpeen arvioida se osa [45–75] miljoonasta eurosta, jolla voidaan kohtuudella katsoa tuetun markkinariskeihin liittyvää toimintaa.

(124) Valvontaviranomaiselle vuonna 2004 toimitettujen tietojen mukaan nettositoumukset vuoden 2004 lopussa olivat 141,6 miljoonaa euroa kymmeneen uuteen jäsenvaltioon liittyvien riskien osalta ja 661,4 miljoonaa euroa kaikkien lyhytaikaisten vientivakuutusten osalta ([50]). Kun [45–75] miljoonaa euroa jaotellaan nettositoumusten mukaisten osuuksien perusteella, voidaan katsoa, että **[10–25]** miljoonaa euroa muodostaa pääoman, joka koskee kymmeneen uuteen jäsenvaltioon liittyviä riskejä, ennen kuin ne siirrettiin ONDD:n yritystililtä SA Ducroirelle.

(125) Komissio toteaa, että pääoman jaottelu nettositoumusten mukaisesti on linjassa ONDD:n vuonna 2004 noudattaman lähestymistavan kanssa ([51]).

([49]) Kuten johdanto-osan 140 kappaleessa on selitetty, vaihtoehtoinen lähestymistapa olisi sulkea pois [45–75] miljoonan euron määrä kokonaisuudessaan. Jotta voidaan kuitenkin laskea [75–100] miljoonan euron lisäpääomasta se pääoman osuus, jolla tuettiin markkinariskeihin liittyvää toimintaa, on tarpeen erotella olemassa ollut pääoma markkinariskeihin ja muihin kuin markkinariskeihin liittyvään toimintaan. Tämä johtuu siitä, että markkinariskeihin ja muihin kuin markkinariskeihin liittyvää toimintaa koskevan pääoman erottelu tehdään koko pääoman osalta (ks. taulukko 2 ja johdanto-osan 135 kappale).

([50]) Luvut saatiin kertomalla vuoden 2004 lopun sitoumukset pidätyskertoimella (tai kaavalla 100 prosenttia miinus menevien jälleenvakuutusten määrä). Nämä luvut ovat peräisin Belgian viranomaisten 1 päivänä kesäkuuta 2011 Euroopan komission 24 päivänä helmikuuta 2011 antamaan päätökseen esittämien huomautusten liitteestä 13 "Plan financier 2005, 2006 et 2007 soumis à la CBFA" (CBFA:lle toimitettu vuosien 2005, 2006 ja 2007 taloussuunnitelma).

([51]) Kuten aiemmin on mainittu, ONDD:n vuonna 2004 käyttämä menetelmä SA Ducroiren pääomavaatimusten arvioimiseksi perustui nettositoumusten määrään tietyllä prosenttiosuudella kerrottuna (Cooken suhdeluku). Soveltaessaan tätä menetelmää ONDD ei erotellut niitä nettositoumuksia, jotka liittyivät unionin jäseniksi vuonna 2004 tulleisiin kymmeneen maahan sijoittautuneisiin velkojiin liittyviin riskeihin, ja niitä nettositoumuksia, jotka liittyivät toisiin, muihin kuin markkinariskeihin. Näin ollen nettositoumusten (siirron jälkeen) mukaisiin osuuksiin perustuva laskentamenetelmä on linjassa ONDD:n noudattaman lähestymistavan kanssa.

(126) Lisäksi komissio toteaa, että Belgian viranomaiset ja ONDD/SA Ducroire katsoivat edelleen menettelyn aikana, että muihin kuin markkinariskeihin liittyvässä toiminnassa tarvittiin enemmän pääomaa kuin markkinariskeihin liittyvässä toiminnassa tietyn vakuutetun summan osalta. Näin ollen **[10–25]** miljoonan euron summa on pikemminkin enimmäis- kuin vähimmäissumma. Komissio kuitenkin katsoo, että tämä luku on aiheellista säilyttää, koska se on yhdenmukainen ONDD:n vuonna 2004 noudattaman lähestymistavan kanssa.

(127) Tämän perusteella komissio päättelee, että 150 miljoonan euron alkupääomasta **[10–25]** miljoonan euron osuus on sellainen, josta ei voida katsoa koituvan etua markkinariskeihin liittyvälle toiminnalle, koska sillä tuettiin tätä toimintaa jo ONDD:ssä ([52]). Tässä tapauksessa kyse oli yksinkertaisesti saman taloudellisen toiminnan ja siihen liittyvän pääoman oikeudellisen muodon muutoksesta. Tämä pääoma ja kyseisen toiminnan siirto SA Ducroirelle ei näin ollen voi olla valtiontukea.

(128) Samaa päättelyä on sovellettava sen pääoman määrään, joka koski Romaniaan ja Bulgariaan sijoittautuneisiin velallisiin liittyviä riskejä. Vuonna 2007 muut kuin markkinariskit, jotka liittyivät Romaniaan ja Bulgariaan sijoittautuneisiin velallisiin, uudelleenluokiteltiin markkinariskeiksi, koska nämä valtiot liittyivät Euroopan unioniin. Pääomasta, jolla näitä riskejä tuettiin jo silloin, kun ne eivät olleet markkinariskejä, ei voi aiheutua uudenlaista etua pelkästään sillä perusteella, että näistä riskeistä tuli myöhemmin markkinariskejä. Siksi tätä pääomaa ei myöskään voida luokitella valtiontueksi.

(129) Näin ollen pääoma, joka liittyy muihin kuin markkinariskeihin, joista tuli myöhemmin markkinariskejä, on suljettu pois analyysista, jossa tarkastellaan mahdollisesti koituneen edun olemassaoloa. Belgian viranomaiset arvioivat 16 päivänä toukokuuta 2012 päivätyissä huomautuksissaan Romaniaan ja Bulgariaan sijoittautuneisiin velallisiin liittyviä riskejä koskevan pääoman määräksi [0–2] miljoonaa euroa. Arvio perustuu oletukselle, että nämä riskit olivat markkinariskejä vuonna 2005. Toisaalta viranomaiset eivät ole toimittaneet arviota näihin riskeihin 31 päivänä joulukuuta 2006 liittyneestä pääomasta. Koska nämä riskit eivät olleet markkinariskejä vuonna 2005, Belgian viranomaisten arvio näihin riskeihin myönnetystä pääomasta on todennäköisesti liian pieni. Erilliset kirjanpidot, jotka ONDD laati takautuvasti tämän menettelyn osana (16 päivänä toukokuuta 2012 päivätyt huomautukset), osoittavat, että muihin kuin markkinariskeihin myönnetyn pääoman määrä oli [0–5] miljoonaa euroa pienempi vuonna 2007 kuin vuonna 2006. Tämä vähennys voidaan selittää Romaniaan ja Bulgariaan liittyvien riskien luokituksen muuttumisella (ne on katsottu markkinariskeiksi vuodesta 2007 alkaen), mutta myös muilla tekijöillä, esimerkiksi jälleenvakuutusperiaatteiden muuttumisella. Kaikkien saatavilla olevien tietojen perusteella voidaan kohtuudella katsoa, että ennen kuin Bulgariaan ja Romaniaan liittyvistä riskeistä tuli markkinariskejä, riskien tukemiseen käytetyn pääoman määrä oli [0–5] miljoonaa euroa.

(130) Edellä esitetyn mukaisesti komissio katsoo, että markkinariskejä tuettiin jo **[10–25]** miljoonalla eurolla ennen 1 päivää tammikuuta 2005 ja että tämän pääoman ja kyseisen toiminnan siirrosta ei näin ollen voi koitua etua. Samalla tavalla [0–5] miljoonan euron määrällä tuettiin riskejä, joista tuli markkinariskejä 1 päivänä tammikuuta 2007 (Romania ja Bulgaria), jo ennen kuin niistä tuli markkinariskejä.

Se osa pääomaa, jolla tuettiin muihin kuin markkinariskeihin liittyvää toimintaa (menettelyn aloittamista koskevassa päätöksessä kuvattu ensimmäinen poissulkukriteeri)

(131) Kuten edellä on kuvattu, [45–75] miljoonan euron pääomalla tuettiin lyhytaikaisia riskejä jo ennen kuin ne siirrettiin ONDD:lle (katso johdanto-osan 120 kappale). Tästä [45–75] miljoonan euron määrästä on todettu edellä, että markkinariskien osuudeksi voidaan kohtuudella arvioida [**10–25**] miljoonaa euroa. Vastaavasti voidaan kohtuudella arvioida, että muiden kuin markkinariskien osuus on [35–50] miljoonaa euroa (mukaan luettuna [0–5] miljoonaa euroa Bulgariaan ja Romaniaan liittyvistä riskeistä, joista tuli markkinariskejä vuonna 2007).

(132) Kuten johdanto-osan 127 kappaleessa on perusteltu, koko [45–75] miljoonan euron siirrosta (mukaan luettuna muiden kuin markkinariskien osuus, jonka arvioitiin olevan [35–50] miljoonaa euroa) ei aiheudu etua, joten se suljetaan pois tuen olemassaoloa koskevasta analyysista.

(133) Näin ollen SA Ducroirelle myönnetystä 150 miljoonan euron alkupääomasta vain [75–100] miljoonaa euroa on lisäpääomaa eli uutta pääomaa. Ainoastaan tämän [75–100] miljoonan euron myöntämisestä voi näin ollen aiheutua etua (ks. johdanto-osan 120 kappale).

([52]) Kuten taulukosta 1 ja johdanto-osan 96–98 kappaleesta voidaan nähdä, tällä pääomalla tuettiin ainoastaan riskejä, jotka liittyivät Euroopan unioniin 1 päivänä toukokuuta 2004 liittyneeseen kymmeneen maahan sijoittautuneisiin velallisiin, ja muita riskejä, joiden katsotaan käytännössä olevan muita kuin markkinariskejä.

(134) Kuten menettelyn aloittamista koskevan päätöksen johdanto-osan 65 kappaleessa todettiin, jäsenvaltiot saavat tukea muihin kuin markkinariskeihin liittyvää vakuutustoimintaa, koska komissio katsoo, ettei näille riskeille ole markkinoita. Näin ollen kilpailu ei voi vääristyä muihin vakuutuksenantajiin nähden. Komissio kuitenkin toteaa, ettei SA Ducroire pitänyt erillistä kirjanpitoa markkinariskeihin ja muihin kuin markkinariskeihin liittyville toiminnoille. **Muihin kuin markkinariskeihin liittyvään toimintaan ei virallisesti myönnetty pääomaa.** Muihin kuin markkinariskeihin liittyvän toiminnan rahoittamiseen ei korvamerkitty 150 miljoonan euron pääomasta yhtään. Pelkästään muodollinen lähestymistapa voisi johtaa siihen, että [75–100] miljoonan euron lisäpääomaa ei suljettaisi pois ollenkaan. Tämä lähestymistapa olisi sitäkin perustellumpi, koska velvollisuudesta pitää erillistä kirjanpitoa on nimenomaisesti määrätty vientiluottovakuutuksia koskevan tiedonannon 4.3 kohdassa, ja tiedonanto on ollut voimassa vuodesta 1998 alkaen. On kuitenkin selvää, että suuri osa SA Ducroiren toiminnasta koskee muihin kuin markkinariskeihin liittyvän toiminnan vakuuttamista. SA Ducroire ei olisi voinut vakuuttaa näitä riskejä ilman riittävää pääomaa. Täten komissio voi hyväksyä sen, että [45–75] miljoonan euron (mukaan luettuna muihin kuin markkinariskeihin liittyvät [35–50] miljoonaa euroa) lisäksi valtiontuen ulkopuolelle suljetaan myös se osa pääomaa, jonka voidaan kohtuudella osoittaa käytetyn muihin kuin markkinariskeihin liittyvän vakuutustoiminnan tukemiseen.

(135) Menettelyn aloittamista koskevassa päätöksessä Belgiaa kehotettiin kehittämään menetelmä, jonka avulla voidaan määrittää se osa SA Ducroiren pääomaa, jolla voidaan katsoa tuetun markkinariskeihin liittyvää toimintaa, ja se osa, jolla tuettiin muihin kuin markkinariskeihin liittyvää toimintaa. Tämän komission pyynnön perusteella Belgian viranomaiset toimittivat ajanjaksolta 2005–2011 erilliset taseet ja tuloslaskelmat markkinariskeihin ja muihin kuin markkinariskeihin liittyvästä toiminnasta. Muihin kuin markkinariskeihin liittyvän toiminnan tase 31 päivänä joulukuuta 2011 sisälsi [70–110] miljoonaa euroa pääomaa. Markkinariskeihin liittyvän toiminnan taseessa pääoman määrä oli **[40–80]** miljoonaa euroa. Vaikka kirjanpidon eriyttäminen perustuu tiettyihin hypoteeseihin tai tietoihin, jotka voidaan osin vahvistaa takautuvan rekonstruktion avulla, komissio katsoo, että markkinariskeihin ja muihin kuin markkinariskeihin liittyvien toimintojen pääoman määrät 31 päivänä joulukuuta 2011 ovat kohtuulliset.

(136) Näin ollen komissio hyväksyy sen, että valtiontueksi luokittelusta suljetaan pois [70–110] miljoonaa euroa, koska kyseisellä määrällä itse asiassa tuetaan toimintaa, johon vientiluottovakuutuksia koskevan tiedonannon mukaan ei kohdistu kilpailua.

(137) Pääoma, jolla tuettiin lyhytaikaisia muita kuin markkinariskejä, kasvoi [35–50] miljoonasta eurosta (vuoden 2004 lopussa) [70–110] miljoonaan euroon (vuoden 2011 joulukuun lopussa); lisäys oli siis [35–60] miljoonaa euroa. Koska muihin kuin markkinariskeihin liittyvään toimintaan kuuluvaan [35–50] miljoonan euron pääomaan sisältyy [0–5] miljoonan euron osuus, joka kohdistuu Romaniaan ja Bulgariaan liittyviin riskeihin ja joka on uudelleenluokiteltu vuonna 2007 markkinariskeihin kuuluvaksi, muihin kuin markkinariskeihin liittyvän toiminnan pääoman bruttolisäys on [35–65] miljoonaa euroa. Toisin sanoen [75–100] miljoonan euron lisäpääomasta [35–65] miljoonalla eurolla tuettiin itse asiassa muihin kuin markkinariskeihin liittyvää toimintaa.

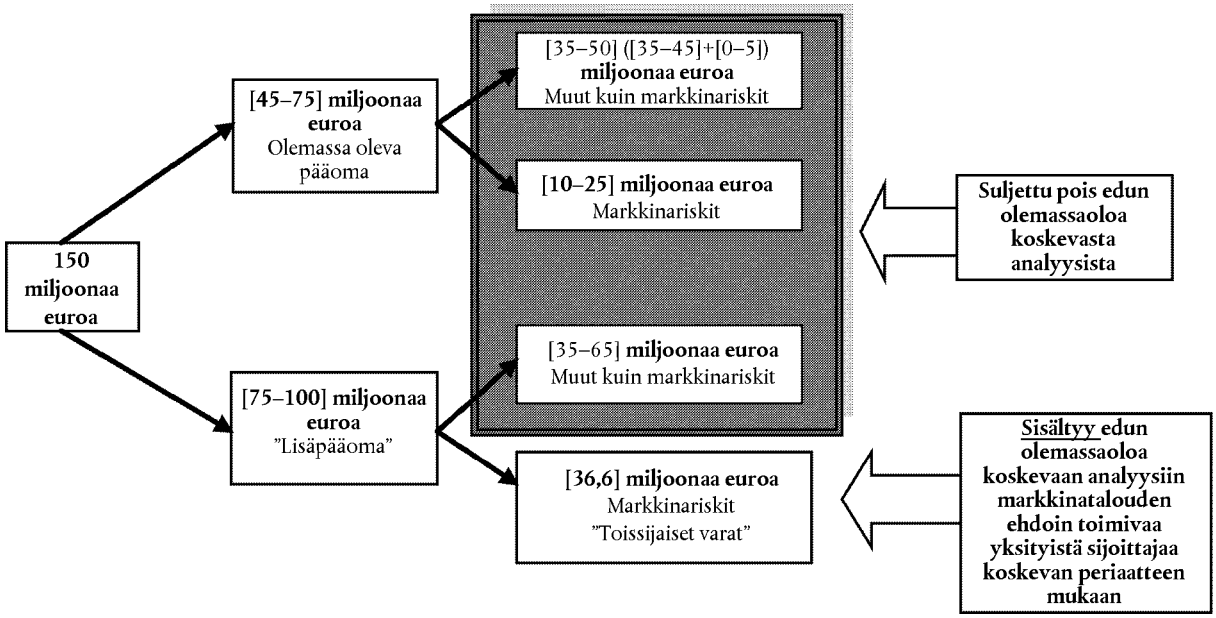
Päätelmä kahden poissulkukriteerin soveltamisesta ja lisäpääoman määrästä

(138) Yhteensä [70–110] miljoonan euron määrää ei voida katsoa valtiontueksi, koska tällä määrällä voidaan katsoa tuetun muihin kuin markkinariskeihin liittyvää toimintaa 31 päivänä joulukuuta 2011 (ensimmäinen poissulkukriteeri). Myöskään **[10–25]** miljoonan euron määrää ei voida luokitella valtiontueksi, koska voidaan katsoa, ettei siitä aiheudu etua, koska sillä oli jo tuettu markkinariskeihin liittyvää toimintaa, ennen kuin kyseiset riskit siirrettiin SA Ducroirelle 31 päivänä joulukuuta 2004 (toinen poissulkukriteeri). Myöskään [0–5] miljoonan euron määrää ei voida katsoa valtiontueksi, koska sillä jo tuettiin Bulgariaan ja Romaniaan liittyviä riskejä, ennen kuin niistä tuli markkinariskejä 1 päivänä tammikuuta 2007.

(139) Näin ollen 150 miljoonan euron alkupääomasta vain 36,6 miljoonasta eurosta voi aiheutua etua, ja se voidaan katsoa SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuksi valtiontueksi.

(140) Toinen tapa esittää 36,6 miljoonan euron lopputulos on **vähentää** SA Ducroirelle myönnetystä **150 miljoonan euron alkupääomasta** 1) [45–75] miljoonaa euroa, joka oli jo myönnetty lyhytaikaisten riskien tukemiseen ennen niiden siirtoa SA Ducroirelle (mukaan luettuna [0–5] miljoonaa euroa niihin riskeihin, jotka liittyivät Romaniaan ja Bulgariaan sijoittautuneisiin velallisiin ja joista tuli markkinariskejä 1 päivänä tammikuuta 2007), ja 2) [35–65] miljoonaa euroa, jolla tuettiin muihin kuin markkinariskeihin liittyvää toimintaa. Jäljelle jäävä summa on **36,6 miljoonaa euroa**.

(141) Tämä pääoman jaottelua koskeva analyysi esitetään seuraavassa taulukossa:

(142) Lisäksi komissio tekee seuraavat huomautukset. Belgian viranomaiset väittävät, että lukuun ottamatta noin 7–13 miljoonan euron summaa (katso taulukko 2) koko 150 miljoonan euron pääoma myönnettiin vuonna 2004 epäsuorasti muihin kuin markkinariskeihin liittyvään toimintaan. Tämän ensimmäisen väitteen perusteella Belgia katsoo, että osa alun perin muihin kuin markkinariskeihin liittyvään toimintaan myönnetystä pääomasta siirrettiin markkinariskeihin liittyvään toimintaan vasta myöhemmin (vuosina 2007 ja 2008). Näin ollen Belgia katsoo, että vasta näistä pääomansiirroista voisi muodostua tukea ja että yksityisen sijoittajan testiä tulee soveltaa näihin määriin *ajankohtana, jolloin niiden sisäinen siirto toteutettiin*, eikä silloin, kun alkupääoma myönnettiin vuonna 2004. Tätä perustelua ei voida hyväksyä.

(143) SA Ducroiren perustamisen aikaan ja sitä seuraavina vuosina 150 miljoonan euron pääomaa ei koskaan virallisesti myönnetty markkinariskeihin liittyvään toimintaan eikä muihin kuin markkinariskeihin liittyvään toimintaan. Pääomaa voitiin siis käyttää vapaasti markkinariskeihin tai muihin kuin markkinariskeihin liittyvään toimintaan (määrittämättöminä osuuksina) markkinatilanteen ja SA Ducroiren strategisten valintojen mukaan. Pääoma jaettiin markkinariskeihin ja muihin kuin markkinariskeihin liittyvään toimintaan vasta takautuvasti tämän menettelyn yhteydessä. Vuoden 2004 asiakirjoissa, sellaisina kuin Belgian viranomaiset ovat ne toimittaneet, pääomaa ei ole jaettu eri toimintoihin. Tämän vuoksi komissio ei voi hyväksyä sitä, että osa SA Ducroiren [75–100] miljoonan euron lisäpääomasta suljetaan pois tuen olemassaoloa koskevasta analyysista pelkästään sillä perusteella, että tätä määrää olisi aikanaan voitu käyttää muihin kuin markkinariskeihin liittyvän toiminnan tukemiseen. Kuten edellä on mainittu, tuen olemassaoloa koskevasta analyysista voidaan sulkea pois ainoastaan se osa [75–100] miljoonan euron lisäpääomasta, jolla voidaan osoittaa tosiasiassa tuetun muihin kuin markkinariskeihin liittyvää toimintaa.

(144) Toisaalta komissio huomauttaa, että vaikka hyväksyttäisiin Belgian argumentti siitä, että osa SA Ducroiren alkupääomasta myönnettiin muihin kuin markkinariskeihin liittyvään toimintaan, jolloin se ei kuuluisi SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan, tätä argumenttia sovellettaisiin 36,6 miljoonan euron määrään vain, jos Belgia pystyisi osoittamaan, että muihin kuin markkinariskeihin liittyvään toimintaan myönnetyn pääoman määrä oli suurempi kuin [70–110] miljoonaa euroa. (Mainittu 36,6 miljoonaa euroa on laskettu siten, että [70–110] miljoonan euron määrä, jolla tuettiin muihin kuin markkinariskeihin liittyvää toimintaa, on jo vähennetty 150 miljoonasta eurosta.) On kuitenkin selvää, ettei tätä määrää koskaan myönnetty muihin kuin markkinariskeihin liittyvään toimintaan vuonna 2004, koska sisäiset asiakirjat osoittavat, että 100 miljoonan euron pääoma oli riittävä kaikkien lyhytaikaisten riskien (sekä muiden kuin markkinariskien että markkinariskien) kattamiseksi vuoteen 2007 saakka.

Markkinatalouden ehdoin toimivan yksityisen sijoittajan toimintaperiaatteen soveltaminen

(145) Kun määritetään, onko tietystä toimenpiteestä aiheutunut taloudellista etua, on vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan pohdittava, olisiko markkinatalouden ehdoin toimiva, kooltaan kyseiseen yritykseen verrattavissa oleva sijoittaja tehnyt samoissa olosuhteissa samansuuruisen pääomasijoituksen ([53]) etenkin investointihetkellä käytettävissä olleiden tietojen ja ennustettavien kehitysnäkymien perusteella.

(146) Nyt käsiteltävänä olevassa tapauksessa on analysoitava, olisiko vuonna 2004 myönnettyjen 36,6 miljoonan euron toissijaisten varojen tuotto ollut riittävä markkinaehdoin toimivan yksityisen sijoittajan vakuuttamiseksi investoinnin kannattavuudesta. Näiden toissijaisten varojen tuottoa ei kuitenkaan voida tarkastella erillään koko pääomasta, koska toissijaiset varat on saatu jaottelemalla vuonna 2004 merkitty 150 miljoonan euron pääoma keinotekoisesti. On siis mahdotonta määrittää tarkasti, mikä tämän 36,6 miljoonan euron tuotto olisi ollut. Toisin sanoen tähän 36,6 miljoonaan euroon ei kohdistettu mistään tietystä toiminnasta saatua voittoa, koska erillistä kirjanpitoa ei ollut pidetty. Jotta yksityinen sijoittajan testiä voitaisiin soveltaa asianmukaisesti, komissio pitää välttämättömänä selvittää koko 150 miljoonan euron pääoman oletettu kannattavuus, jotta nähdään, oliko se riittävä. Muussa tapauksessa on tehtävä päätelmä, että 36,6 miljoonasta eurosta on aiheutunut etua.

(147) Toinen mahdollisuus olisi soveltaa kertyneeseen kokonaistuottoon osuusmenetelmää, josta saataisiin kuitenkin sama tulos.

(148) Komissio ei myöskään katso, että [75–100] miljoonan euron lisäpääoman tuottoa olisi tarkasteltava yksinään siten, että siitä olisi suljettu pois [45–75] miljoonaa euroa, joka oli myönnetty lyhytaikaisiin riskeihin liittyvään toimintaan ennen sen siirtämistä SA Ducroirelle. ONDD olisi nimittäin voinut päättää lopettaa lyhytaikaisiin riskeihin liittyvän toimintansa ja periä tähän toimintaan tuolloin myönnetyn pääoman määrän eli [45–75] miljoonaa euroa takaisin ([54]). Siksi tätä [45–75] miljoonan euron määrää ei voida pitää uponneina kustannuksina.

(149) Komissio aikoo osoittaa johdanto-osan seuraavissa kappaleissa, että 150 miljoonan euron oletettu tuotto ei ollut riittävä yksityisen sijoittajan vakuuttamiseksi siitä, että investointi kannattaa tehdä. Komissio osoittaa myös, että vaikka otetaan huomioon, että markkinariskeihin liittyvää toimintaa tuettiin [45–65] miljoonan euron pääomalla (36,6 miljoonaa euroa + **[10–25]** miljoonaa euroa) sekä tästä nimenomaisesta toiminnasta oletettavasti kertyvillä tuotoilla, tämän toiminnan oletettu kannattavuus oli silti riittämätön.

(150) Markkinatalouden ehdoin toimivan yksityisen sijoittajan kriteereitä on sovellettava **etukäteen**. Oikea aika arvioida, olisiko yksityinen sijoittaja tehnyt kyseisen investoinnin, on se ajankohta, jolloin pääomanlisäys tehtiin. Kun arvioidaan yksityisen sijoittajan kriteereitä, pääomanlisäyksen jälkeisiä kehityskulkuja ei tule ottaa huomioon. Lisäksi markkinatalouden ehdoin toimivan yksityisen sijoittajan periaatteen noudattaminen voidaan osoittaa ennalta laaditulla liiketoimintasuunnitelmalla, jonka perusteella päätös investoinnista tehtiin ([55]). Viimeaikaisen oikeuskäytännön ([56]) mukaan jäsenvaltio voi vedota ainoastaan objektiivisiin ja todennettaviin seikkoihin, jotka on otettu huomioon ennen päätöstä investoinnin tekemisestä tai päätöksen tekemisen hetkellä. Toisin sanoen voidaan

([53]) Asia C 261/89, Italia v. komissio, tuomio 3.10.1991 (Kok., s. I-4437, 8 kohta); yhdistetyt asiat C-278/92–C-280/92, Espanja v. komissio, tuomio 14.9.1994 (Kok., s. I-4103, 21 kohta); asia C-42/93, Espanja v. komissio, tuomio 14.9.1994 (Kok., s. I-4175, 13 kohta).

([54]) Pois luettuina tämän toiminnan päättämisestä johtuvat rajalliset kustannukset, kuten […]. Tällaisten kustannusten mahdollinen suuruusluokka ei vaikuta komission päätelmiin.

([55]) Ks. komission päätös 2000/600/EY, tehty 10 päivänä marraskuuta 1999, Italian valtion sisilialaisille julkisille pankeille Banco di Sicilialle ja Sicilcassalle myöntämän tuen ehdollisesta hyväksymisestä (EYVL L 256, 10.10.2000, s. 21), johdanto-osan 58–61 kappale.
Ks. komission päätökset vuodelta 2005 Saksan Landesbank-pankkien pääomapohjan vahvistamisesta, esimerkiksi asia nro NN 71/2005, HSH Nordbank (EUVL C 241, 6.10.2006, s. 12) ja nro NN 72/2005, Bayern LB (EUVL C 242, 7.10.2006, s. 18).
Ks. myös Shetland Seafishiä koskeva päätös (komission päätös 2006/226/EY, EUVL L 81, 18.3.2006, s. 36), jossa komissio hylkäsi kaksi Shetlandinsaarten viranomaisten laatimaa raporttia, jotka koskivat investointia. Ne sisälsivät ennakoidun tuloslaskelman, ennakoidun taseen ja ennakoidun rahavirtalaskelman vuosille 2000, 2001 ja 2002. Yhdistynyt kuningaskunta totesi, että laskelmat oli tehty ennakolta ja että otaksumat, joihin ne perustuivat, olivat ”varovaisia ja luotettavia”. Komissio kuitenkin päätti, että markkinatalouden ehdoin toimiva sijoittaja olisi pitänyt niitä riittämättöminä siitä huolimatta, että kyseiset summat olivat suhteellisen pieniä.

([56]) Asia C-124/10 P, komissio v. EDF, tuomio 5.6.2012 (82–86 ja 105 kohta).

edellyttää sellaisia seikkoja, jotka osoittavat, että kyseinen päätös perustui taloudellisiin arviointeihin, jotka ovat verrattavissa niihin, jotka järkevä yksityinen sijoittaja olisi tehnyt samankaltaisessa tilanteessa ennen investointia sen tulevan kannattavuuden määrittämiseksi. Pelkästään edun myöntämisen jälkeen tehtyihin taloudellisiin arviointeihin tai takautuvaan havaintoon siitä, että tehty investointi oli tosiasiassa kannattava, tai valitun toimintatavan myöhempiin perusteluihin ei kuitenkaan voida nojata, kun tehdään päätelmiä siitä, oliko jäsenvaltio päättänyt investoinnista samaan tapaan kuin markkinatalouden ehdoin toimiva yksityinen osakkeenomistaja.

(151) Koska käsiteltävänä olevaan toimenpiteeseen ei osallistunut yksityisiä sijoittajia ja koska SA Ducroirea ei ole listattu pörssissä, parametri, jonka validius on arvioitava, on investoinnin oletettu tuotto siten kuin se voidaan päätellä käytettävissä olevista tiedoista ja tuolloin ennakoitavista kehitysnäkymistä (jotka periaatteessa ilmenevät ONDD:n vuonna 2004 laatimasta liiketoimintasuunnitelmasta). Unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön ([57]) ja komission päätöksentekokäytännön ([58]) mukaan se, että pääomanlisäyksen väitetään olevan tarpeen, jotta yritys voi jatkaa toimintaansa tai jotta varmistetaan liiketoiminnan riittävä pääomittaminen vakavaraisuussääntöjen tai toimintaan liittyvien riskien arvioinnin perusteella, ei ole riittävä osoitus siitä, että markkinatalouden ehdoin toimivaa yksityistä sijoittajaa koskevaa periaatetta olisi noudatettu. Yksityinen sijoittaja, joka toimii normaalin markkinatalouden ehdoin, tekisi tällaisen pääomanlisäyksen vain, jos oletettu tuotto olisi riittävä investointihetkellä ja käytettävissä olevien tietojen sekä kyseisellä hetkellä ennakoitavien kehitysnäkymien perusteella ([59]). Siksi komissio korostaa, että Belgian argumentit, joilla se perustelee väitettään, jonka mukaan 150 miljoonan euron pääoma oli ”tarpeellinen” taloudellisista syistä ja/tai vakavaraisuussääntöjen vuoksi, eivät riitä osoittamaan, että markkinatalouden ehdoin toimiva sijoittaja olisi pitänyt tätä investointia riittävän kannattavana.

(152) Belgian viranomaiset perustivat kannattavuutta koskevan analyysinsa 28 päivänä syyskuuta 2004 päivättyyn liiketoimintasuunnitelmaan. SA Ducroire perustettiin 23 päivänä syyskuuta 2004. Sen toiminta alkoi kuitenkin vasta 1 päivänä tammikuuta 2005, koska lyhytaikaisten riskien portfolio kuului ONDD:lle 31 päivään joulukuuta 2004 saakka ja se siirrettiin uuteen yhtiöön tuona päivänä. Voidaan siis todeta, että vielä vähän ennen tuota päivämäärää ONDD olisi voinut peruuttaa investointipäätöksensä olemalla siirtämättä kyseiset riskit ja lakkauttamalla hiljattain perustetun oikeushenkilön. Näin ollen ONDD:n 28 päivänä syyskuuta 2004 päivätty liiketoimintasuunnitelma voidaan ottaa huomioon, kuten Belgian viranomaiset ovat pyytäneet.

(153) Vuoden 2004 muistiinpanoista ja pöytäkirjoista käy ilmi, että ONDD:n päätös antaa SA Ducroirelle 150 miljoonan euron pääoma johtui pohjimmiltaan siitä, että ONDD halusi antaa tytäryhtiölleen ”riittävästi” alkupääomaa sen liiketoiminnan kehittämiseksi ja että […] — ”100 miljoonan euron maksettu pääoma riittää vientiyritysten koko liikevaihdon kattaviin lyhytaikaisiin vakuutuksiin liittyvään toimintaan vuoteen 2007 saakka, mutta summaa on tarkistettava sen jälkeen” ([60]). Ei ole kuitenkaan varsinaisesti ja tarkemmin osoitettu, että oletettu tuleva kannattavuus olisi ollut tyydyttävä yksityisen sijoittajan kannalta. Oletettua kannattavuutta koskevan analyysin osalta vaikuttaa siltä, että ennakoitu myönteinen tulos kaikesta toiminnasta kolmen ensimmäisen vuoden aikana näyttää olleen ONDD:lle riittävä peruste investoinnin tekemiseksi.

(154) Syyskuun 28 päivänä 2004 päivätyn liiketoimintasuunnitelman skenaariossa B olevien ennusteiden mukaan ONDD arvioi pääoman tuoton olevan kaikkien toimintojen osalta 1,3–1,9 prosenttia vuosina 2005, 2006 ja 2007, mikä on liiketoimintasuunnitelmassa olevan kuuden prosentin dynaamisen kasvuskenaarion mukaista (pääoman tuotto ennen tasoitusvastuita oli 2,8–4,3 prosenttia) (katso taulukko 4). On selvennettävä, että tämä tuotto perustuu 100 miljoonan euron pääomaan, eikä siinä oteta huomioon sitä 50 miljoonan euron pääomaosuutta, jota ei ollut maksettu, jolloin kannattavuus vaikuttaa suotuisammalta kuin se todellisuudessa onkaan. Huhtikuun 20 päivänä 2004 laadittuihin taloudellisiin ennusteisiin sisältyvä oletettu kannattavuusaste ei ollut tätä suurempi (katso taulukko 3).

(155) Edellä esitetyn perusteella vaikuttaa siltä, että SA Ducroiren oletettu tuleva kannattavuus ei ollut riittävä, jotta markkinatalouden ehdoin toimiva yksityinen sijoittaja olisi vakuuttunut investoinnin järkevyydestä. Ensimmäisen

([57]) Ks. esimerkiksi yhdistetyt asiat T-228/99 ja T-223/99, Westdeutsche Landesbank Girozentrale v. komissio, tuomio 6.3.2003 (Kok., s. II-435, 255 kohta).

([58]) Ks. esimerkiksi Dexian rakenneuudistusta koskeva komission päätös (26 päivänä helmikuuta 2010 annettu päätös asiassa C 9/2009, EUVL L 274, 19.10.2010, s. 54, johdanto-osan 127 kappale), jossa komissio ei hyväksynyt asianosaisten jäsenvaltioiden esittämää argumenttia siitä, että markkinatalouden ehdoin toimivaa yksityistä sijoittajaa koskevaa periaatetta tulisi noudattaa joustavammin, koska viranomaiset, jotka olivat vahvistaneet Dexian pääomarakennetta, olivat pankin ”perinteisiä” osakkeenomistajia.

([59]) Ks. asia T-16/96, Cityflyer Express v. komissio, tuomio 30.4.1998 (Kok., s. II-757, 76 kohta).

([60]) Ks. 28 päivänä syyskuuta 2004 päivätyn strategia-asiakirjan ”Lignes directrices stratégiques pour l'ONDD et sa SA” (ONDD:tä ja sen tytäryhtiötä koskevat strategiset suuntaviivat) sivu 28. Asiakirja esitettiin ONDD:n hallitukselle, ja lisäksi se oli liitteenä 10 Belgian viranomaisten 1 päivänä kesäkuuta 2011 toimittamissa huomautuksissa Euroopan komission 24 päivänä helmikuuta 2011 antamaan päätökseen.

kolmen vuoden oletettu tuotto oli pienempi kuin riskittömät korot (Belgian hallituksen pitkäaikaisten joukkovelkakirjalainojen tuotto). Belgian hallituksen pitkäaikaisten joukkovelkakirjalainojen keskimääräinen korko vuonna 2004 oli 4,15 prosenttia ([61]). Vaikka tasoitusvastuut otettaisiin huomioon, oletettu tuotto olisi silti vain riskittömien korkojen tasolla.

(156) Markkinatalouden ehdoin toimiva yksityinen sijoittaja ei hyväksyisi näin pientä tuottoa muutaman ensimmäisen vuoden ajalta, ellei hän voisi kohtuudella olettaa, että tilanne tasoittuisi myöhemmin huomattavasti toimialan keskiarvoa suuremmilla voitoilla, jotta investoinnin kokonaistuotto olisi riittävä (sopivan diskonttokoron soveltamisen jälkeen) ([62]).

(157) Vuodelta 2004 ei ole olemassa vakavasti otettavaa tutkimusta, jonka perusteella voisi olettaa, että näin heikko alkuvaiheen kannattavuus tasoittuisi huomattavasti paremmalla kannattavuudella myöhempinä vuosina. Lisäksi komissio korostaa, että tuolloin käytettävissä olleet taloudelliset ennusteet osoittivat, että tulos pysyi samalla tasolla vuosina 2005–2007, tai ainakin, että kasvu oli varsin verkkaista (katso taulukko 4). Toisin sanoen mikään ei viitannut siihen, että tulokset paranisivat nopeasti vuoden 2007 jälkeen. Tässä yhteydessä on todettava, että SA Ducroiren muuttamista tytäryhtiöksi ei voida rinnastaa aloittavan yrityksen perustamiseen, koska tuolloin suunniteltiin, että se jatkaisi toimintoja, joita siihen mennessä oli harjoittanut emoyhtiö, ja toimintoja vastaavat varat ja velat yksinkertaisesti siirrettiin tätä varten ONDD:stä SA Ducroirelle. Tämä päätelmä perustuu myös tapaan, jolla taloudelliset ennusteet tuolloin laadittiin. Vaikuttaa siltä, että kun ONDD laati taloudellisia ennusteita SA Ducroiren tulevaisuudesta vuonna 2004, ne perustuivat tuloksiin, jotka kyseisestä toiminnasta (lyhytaikaisista riskeistä ja markkinariskeistä) oli saatu silloin, kun toimintaa harjoitti ONDD. Myös vakuutusmaksuja ja kustannuksia koskevat oletukset perustuivat pääasiassa viiden edellisen vuoden taloudellisiin tietoihin, lukuun ottamatta muutamaa markkinaolosuhteiden muutoksiin liittyvää mukautusta, kuten sitä, että sellaisiin riskeihin liittyviä vakuutusmaksuja alennettiin, joista tuli markkinariskejä vuonna 2004, kun kymmenen uutta jäsenvaltiota liittyi Euroopan unioniin.

(158) Sisäisistä muistioista käy lisäksi ilmi, että koko maksettu 100 miljoonan euron pääoma oli suunniteltu käytettävän pääasiassa niiden toimintojen, joista ONDD oli vastannut aiemmin, asteittaiseen kasvuun vuoden 2007 loppuun saakka (katso johdanto-osan 61 kappale), toisin sanoen olemassa olevien toimintojen orgaaniseen kasvuun (vuonna 2004 ei suunniteltu laajentamista muihin kannattavampiin toimintoihin).

(159) Tuohon aikaan ei tehty tarkkoja suunnitelmia sen merkityn pääoman käyttämisestä, jota ei ollut maksettu (50 miljoonaa euroa), joten tämän pääoman oletetusta tuotosta ei myöskään laadittu ennustetta. Myöskään KUP:n ostoa tai kattavampaa ostostrategiaa ei otettu huomioon, kun pääoma siirrettiin SA Ducroirelle.

(160) Vuosia 2005–2014 koskevat ennusteet laadittiin vasta jälkikäteen, kun komissio oli aloittanut muodollisen tutkintamenettelyn. Ainoat ONDD:n etukäteen laatimat taloudelliset ennusteet rajoittuivat kolmen vuoden ajanjaksoon (SA Ducroiren kolme ensimmäistä toimintavuotta, ts. 2005, 2006 ja 2007), joka on yksityisen sijoittajan kannalta suhteellisen lyhyt.

(161) Komissio katsoo, että pääoman oletettu tuotto ei ollut riittävä ja että sen vuoksi 36,6 miljoonasta eurosta on ollut etua SA Ducroiren markkinariskeihin liittyvälle toiminnalle.

(162) Lisäksi komissio analysoi johdanto-osan seuraavissa kappaleissa markkinariskeihin liittyvän toiminnan oletettua kannattavuutta.

(163) Komissio toteaa, että 28 päivänä syyskuuta 2004 laaditun strategia-asiakirjan liitteen 9 mukaan ONDD:n laatimissa taloudellisissa ennusteissa oletettiin, että **markkinariskeihin liittyvän toiminnan tulos on negatiivinen**

([61]) Lähde: Eurostat.

([62]) Unionin tuomioistuin totesi yhdistetyissä asioissa T-129/95, T-2/96 ja T-97/96, Neue Maxhütte Stahlwerke GmbH ja Lech-Stahlwerke GmbH v. komissio, 21 päivänä tammikuuta 1999 antamassaan tuomiossa (Kok., s. II-17, 116–121 kohta), että vaikka emoyhtiö voi yksityisellä sektorilla vastata tytäryhtiöidensä tappioista, tytäryhtiön kannattavuuden palautumisen on kuitenkin oltava riittävän todennäköistä. Jos tappiollisuus jatkuisi useita vuosia, yksityinen sijoittaja ei voisi kohtuudella päätyä antamaan lisäpääomaa, jos se tulisi kalliimmaksi kuin tytäryhtiön myyminen.
Ks. myös edellä mainittu Banco di Siciliaa ja Sicilcassaa koskeva päätös, johdanto-osan 63–66 kappale.

(toisin sanoen vientiluottovakuutuksia koskevan tiedonannon mukaisten markkinariskimaiden osalta) ([63]) koko ajanjaksolta (2005–2007), mikä tarkoittaa, että muihin kuin markkinariskeihin liittyvällä toiminnalla tuettiin markkinariskeihin liittyvää toimintaa. Näin ollen voidaan siis päätellä, että markkinariskeihin liittyvän toiminnan ennustettu kannattavuus oli heikompi kuin kaikkien toimintojen ennustettu kannattavuus, joka sekin oli riittämätön yksityisen sijoittajan kannalta. Tämän vuoksi komissio toteaa, että vaikka markkinariskeihin liittyvän toiminnan oletettua kannattavuutta analysoitaisiin erikseen vuonna 2004 käytettävissä olleiden taloudellisten ennusteiden perusteella ([64]), päätelmä olisi silti se, että oletettu kannattavuus oli negatiivinen ja siis selvästi riittämätön, jotta yksityinen sijoittaja olisi vakuuttunut tällaisen investoinnin kannattavuudesta.

(164) Johdanto-osan 74 kappaleessa esitetyistä syistä Belgian viranomaiset toteavat, että syyskuussa 2004 laadittuja ennusteita ei tule ottaa huomioon, kun analysoidaan markkinariskeihin ja muihin kuin markkinariskeihin liittyvien toimintojen kannattavuutta, koska ”niistä saadaan absurdeja tuloksia”. Belgian viranomaisten mukaan vuonna 2011 kehitetty menetelmä markkinariskien ja muiden kuin markkinariskien erottelemiseksi kuvastaa paremmin sitä ajattelutapaa, jota yksityinen sijoittaja olisi saattanut soveltaa tehdessään päätöstä vuonna 2004. Näyttää siis siltä, että viranomaiset toteavat **takautuvasti** markkinariskejä ([65]) koskevien vuoden 2004 ennusteiden perustuneen vääriin olettamuksiin. Maksettujen korvausten ennustettu määrä oli suuri mutta tasainen, kun taas vakuutusmaksujen (joilla oli tarkoitus korvata aiheutuneet riskit) ennustettu määrä oli hyvin pieni. Tuloksena oli 94 prosentin vahinkosuhde. Komissio ei voi hyväksyä sitä, että liiketoiminnan ennustettua kannattavuutta muokataan takautuvasti (katso johdanto-osan 150 kappale). Lisäksi komissio katsoo, että Belgian viranomaisten argumentti käytännössä vahvistaa, ettei markkinariskeihin liittyvän toiminnan oletetusta kannattavuudesta ole tehty kunnollista erillistä analyysia ja että on selvitettävä SA Ducroirelle myönnetyn koko pääoman tuotto, jotta yksityisen sijoittajan testiä voitaisiin soveltaa asianmukaisesti.

(165) Komissio toteaa myös, että vaikka Belgian viranomaisten vuonna 2011 tarkistamat ja toimittamat markkinariskeihin liittyvän toiminnan tulosta koskevat ennusteet ([66]) otettaisiin huomioon — mitä komissio ei hyväksy, koska ennusteita ei ollut olemassa investointihetkellä — ja vaikka tämä tulos jaettaisiin komission arvioimalla markkinariskeihin liittyvällä pääomalla (toisin sanoen [45–65] miljoonalla eurolla), vuosien 2005–2007 ennustettu pääoman tuotto olisi silti riskittömiä korkoja pienempi.

(166) Toisin kuin ONDD:n kannattavuuslaskelmissa, edellisessä kappaleessa esitetty ennuste oletetusta tuotosta perustuu arvioituun markkinariskeihin liittyvän toiminnan pääomaan kokonaisuudessaan, mukaan luettuna **maksamaton osuus pääomasta**. Belgian viranomaisten argumenttia (katso johdanto-osan 79 kappale), jonka mukaan sitä pääoman osaa, joka merkittiin vuonna 2004 mutta maksettiin vasta vuonna 2009, ei tule ottaa huomioon ennustettua tuottoa koskevissa laskelmissa ennen vuotta 2009, ei voida hyväksyä. Vaikka tätä pääomaa ei maksettu vuonna 2004, siihen olisi voitu turvautua milloin vain, koska se merkittiin SA Ducroiren perustamisen yhteydessä. Markkinatalouden ehdoin toimiva yksityinen sijoittaja vaatisi korvausta riskeistä, jotka tästä investoinnista aiheutuisivat, koska hän saattaisi konkurssin tapahtuessa menettää sijoituksensa osittain tai kokonaan. Näin ollen Belgian viranomaisen laatimia laskelmia ei voida hyväksyä.

(167) On kuitenkin todettava, että tämä sijoittaja voi sijoittaa investointiaan vastaavan määrän maksamatonta pääomaa, niin kauan kuin sitä ei käytetä, riskittömiin sijoituksiin, jotka voidaan muuttaa rahaksi lyhyellä tai keskipitkällä aikavälillä, jolloin sijoittaja hyötyy tämäntyyppiseen investointiin sovellettavasta tuotosta. Näin ollen sijoittaja voisi luottaa siihen, että hän saa maksamattomasta pääomasijoituksesta sellaisen korvauksen, joka vastaa vain sen yhtiön riskipreemiota, johon hän sijoittaa (toisin sanoen samanlaiseen yritykseen tehtävän pääomasijoituksen oletetun tuoton ja lyhyellä tai keskipitkällä aikavälillä rahaksi muutettavien riskittömien sijoitusten tuoton välinen erotus) ([67]).

([63]) Ks. alaviite 25.

([64]) ONDD:n hallituksen 20 päivänä huhtikuuta 2004 pitämän kokouksen pöytäkirjasta käy ilmi, että hallitus oli vaatinut tällaisia ennusteita siitä, miten kukin toiminta-ala vaikuttaa kokonaistulokseen (ks. 1 päivänä kesäkuuta 2011 toimitettujen asiakirjojen liitteen 9 sivu 4).

([65]) Etenkin kymmeneen liittymisneuvotteluja käyvään maahan liittyvät riskit.

([66]) Markkinariskien osalta vakuutusmaksuja tarkistettiin ylöspäin (alun perin 0,2 prosentista 0,3 prosenttiin vakuutetuista summista), jolloin yhtiön vakuutustulot lisääntyivät kolmanneksella. Maksettujen korvausten määrää koskevia ennusteita tarkistettiin puolestaan alaspäin.

([67]) Vastaava erottelu korvauksen osalta on tehty myös muissa komission valtiontukipäätöksissä. Ks. esimerkiksi 11 päivänä helmikuuta 2009 tehty komission päätös asiassa NN 3/2009, ”Modifications to the Public support measures to JSC Parex Banka”, johdanto-osan 36–40 kappale, EUVL C 147, 27.6.2009, s. 2. Riskipreemio määräytyy sijoitusriskin perusteella.

(168) Näin ollen osittain maksetun pääomasijoituksen oletettu tuotto on arvioitava ottamalla huomioon merkitty pääoma kokonaisuudessaan ja mukauttamalla oletettua tuottoa koskevaa tulosta maksamattoman pääoman osalta. Komissio on simuloinut erilaisia skenaarioita, mukaan luettuna oletettua tuottoa koskeva suotuisin tapaus eli se, jonka osalta on hyväksyttävä, että siitä [45–65] miljoonasta eurosta, jolla tuettiin markkinariskeihin liittyvää toimintaa, vain **[10–25]** miljoonaa euroa maksettiin vuonna 2004 (toisin sanoen se pääoma, jolla jo tuettiin markkinariskeihin liittyvää toimintaa ONDD:ssä), ja että loppuosaa eli 36,6 miljoonaa euroa on pidettävä maksamattomana pääomana, joka sen vuoksi edellytti vain riskipreemiota. Tämän simulaation tuloksena saatu tuotto, joka vastasi 36,6 miljoonan euron riskittömän keskipitkän aikavälin investoinnin tuottoa, lisättiin markkinariskeihin liittyvän toiminnan oletettuun tuottoon. Tarkemmin sanottuna markkinariskeihin liittyvien toimintojen alustavaan tulokseen ([68]) lisättiin se osa pääomaa, jota ei ollut maksettu, kerrottuna riskittömien keskipitkän aikavälin likvidien investointien oletetulla tuonaikaisella tuotolla ([69]). Seuraavaksi tämä summa jaettiin keskimääräisellä pääomalla, jolla tuettiin markkinariskeihin liittyvää toimintaa. Tulokseksi saadaan keskimääräinen oman pääoman tuotto (ROAE), jonka arvioidaan olleen noin neljä prosenttia vuosien 2005–2007 investoinnin osalta. Tällä tavalla laskettu oletettu tuotto on suurin piirtein sama kuin Belgian valtion pitkä-aikaisten joukkovelkakirjalainojen keskimääräinen tuotto vuonna 2004 (katso johdanto-osan 155 kappale).

(169) Vaikka käytettävä tuottoaste olisi 3,5 prosenttia, kuten Belgian viranomaiset ehdottavat (ks. johdanto-osan 80 kappale), oletettu tuotto ei juuri muuttuisi, eikä Belgian itse laskemia arvioituja pääomakustannuksia saavutettaisi.

(170) Oletetussa tuotossa (johon on viitattu johdanto-osan 168 kappaleessa) otetaan huomioon tasoitusvastuisiin liittyvät maksut vastoin Belgian viranomaisten kannattamaa toimintatapaa. Koska näiden Belgian vakavaraisuusvalvontaviranomaisen edellyttämien vastuiden tarkoituksena on varmistaa tulosten tasapaino ajan suhteen ja kattaa tulevasta toiminnasta mahdollisesti aiheutuvat tappiot, on parempi ottaa se huomioon kannattavuutta laskettaessa. Komission lähestymistapa on linjassa sen kirjanpitotavan kanssa, jossa tällaista maksua pidetään voittoa pienentävänä kustannuksena. Vaikka vastuita ei otettaisi huomioon (kustannuksena, kun arvioidaan tuottoa), oletettu tuotto ei vastaisi Belgian viranomaisten arvioimia pääomakustannuksia (tässä päätöksessä komissio ei ota kantaa Belgian viranomaisten arvioimien pääomakustannusten oikeellisuuteen, koska tämän päätöksen päätelmät eivät perustu kyseisiin kustannuksiin).

(171) Näin ollen näyttää siltä, että vaikka sovellettaisiin Belgian viranomaisten esittämiä seikkoja (joita komissio pitää virheellisinä), markkinariskeihin liittyvän toiminnan oletettu tuotto olisi riittämätön markkinatalouden ehdoin toimivan yksityisen sijoittajan vakuuttamiseksi siitä, että kyseinen investointi kannattaa tehdä.

(172) Lisäksi komissio toteaa sen menetelmän osalta, jota Belgian viranomaisten vastauksessa komission joulukuussa 2007 esittämään tietopyyntöön suositellaan kannattavuuden tai oman pääoman tuoton arvioimiseksi, ettei kyseistä suhdelukua käytetty ONDD:n etukäteen tehdyissä taloudellisissa ennusteissa (liiketoimintasuunnitelma). Tämä suhdeluku kuvastaa liikevaihtoon liittyvää teknistä tulosta, eikä siinä oteta huomioon sijoitettua pääomaa, eikä sen avulla voida myöskään kuvata kannattavuutta suhteessa siihen. Siinä ei oteta huomioon myöskään puhtaasti taloudellisten toimien tulosta, joka kuitenkin on se osa tuloslaskelman mukaisesta voitosta, joka voidaan jakaa osakkeenomistajille. Yksityinen pääomasijoittaja (kuten osakkeenomistaja) ei olisi käyttänyt pelkästään tätä suhdelukua (joka ei ilmaise pääoman tai sijoitettujen määrien tuottoa) arvioidessaan harkitsemansa investoinnin kannattavuutta.

(173) Näin ollen 36,6 miljoonaa euroa on etu, jonka ONDD myönsi SA Ducroirelle pääomana, jota se ei olisi voinut hankkia markkinoilta samoilla ehdoilla.

V.1.2 **Tuen johtuminen valtion toimista ja valtion varat**

(174) Pääoman myöntäminen SA Ducroirelle on ONDD:n päätös, joka johtuu Belgian valtion toimista, koska ONDD on Belgian julkisoikeuden nojalla ”itsenäinen julkinen laitos”, joka perustettiin 31 päivänä elokuuta 1939 annetulla orgaanisella lailla. Sen hallituksen jäsenet nimittää (Belgian ministerineuvoston antamalla päätöksellä) Belgian

([68]) Sen jälkeen, kun taloudellista tulosta oli tarkistettu ylöspäin, koska markkinariskeihin liittyvän toiminnan arvioitu maksettu pääoma oli hieman suurempi kuin Belgian viranomaisten arvioima ([10–25] miljoonaa euroa vs. 9,8 miljoonaa euroa).

([69]) Mikäli muuta ei näytetä toteen, on katsottava, että tuolloin riskittömien keskipitkän aikavälin likvidien investointien oletettu tuotto vastasi valtion joukkovelkakirjalainojen vuoden 2004 keskimääräisiä tuottoja (eli 3,5 %) toissijaisilla markkinoilla, kun niiden maturiteetti oli 4–6 vuotta. Ks. http://www.nbb.be/belgostat/GlobalDispatcher?TARGET=/TreeviewLinker&rowID=2685&prop=treeview&action=open&Lang=F#2685

kuningas, joka voi myös vapauttaa jäsenet tehtävistään (ja joka määrittää myös jäsenten palkkiot ja määrärahat) ehdotuksesta, jonka tekevät useimmiten Belgian kolmea aluetta edustavat johtavat liittovaltion ja aluehallinnon ministerit ([70]). Johtavien ministerien ehdotuksesta nimitetyt hallituksen jäsenet, joita kutsutaan ”ministerien edustajiksi”, voivat hallituksessa käytävien keskustelujen aikana pidättäytyä tekemästä päätöksiä, joita he pitävät valtion etujen vastaisina. Siinä tapauksessa päätöksen tekemisestä pidättäytyvän ministerin edustajan on ilmoitettava välittömästi asiasta ministerille, jolta hän sai valtuutuksen hallituksen jäseneksi. ONDD on saanut Belgian valtion takauksen ja voi toimia Belgian valtion puolesta.

(175) Belgian valtio, joka on edustettuna ONDD:n hallituksessa ja joka saa tiedon sen tekemistä päätöksistä, oli siis suoraan osallinen siinä, kun ONDD myönsi pääomaa SA Ducroirelle. Belgian viranomaiset eivät ole kiistäneet sitä, että pääoman myöntäminen johtui Belgian valtion toimista.

(176) Näin ollen ONDD:n — julkisen tahon, jonka toiminta johtuu Belgian valtiosta — SA Ducroirelle myöntämä pääoma on SEUT-sopimuksen 107 artiklassa tarkoitetulla tavalla peräisin valtion varoista.

V.1.3 **Valikoivuus**

(177) Vuonna 2004 myönnetty pääoma on valikoivaa, koska sillä tuettiin suoraan ja yksinomaan SA Ducroirea.

V.1.4 **Kilpailun vääristyminen**

(178) Kun ONDD myönsi kyseisen pääoman eikä odottanut riittävää kannattavuutta, SA Ducroire sai kilpailuetua verrattuna yksityisiin luottovakuutuslaitoksiin, joiden osakkeenomistajat odottavat sijoitukselleen samansuuruista tuottoa kuin se, jonka ne voisivat saada vertailukelpoisista sijoituksista.

(179) SA Ducroire ei olisi voinut hankkia tällaista pääomaa markkinoilta, koska investoinnin kannattavuus oli liian heikko. Tämä tarkoittaa sitä, että ilman pääomaa, jonka valtio myönsi ONDD:n kautta, SA Ducroire ei olisi voinut laajentaa toimintaansa markkinoilla, kuten se teki.

(180) Tältä osin vientiluottovakuutuksia koskevan tiedonannon 3.2 kohdassa todetaan, että valtion tietyille yrityksille myöntämä pääoma, johon sisältyy valtiontukea, vääristää kilpailua, jos valtio ei toimi markkinatalouden ehdoin toimivaa sijoittajaa koskevan periaatteen mukaisesti.

(181) Unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan se, että yrityksen kilpailuasema paranee valtiontuen johdosta, on yleisesti ottaen todiste kilpailun vääristymisestä niihin yrityksiin nähden, jotka eivät ole saaneet vastaavaa tukea ([71]).

(182) Tuki, jonka valtio antoi ONDD:lle markkinariskeihin liittyvään toimintaan tarkoitettuna pääomanlisäyksenä, vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua.

V.1.5 **Vaikutus jäsenvaltioiden väliseen kauppaan**

(183) SA Ducroire kilpailee muiden Euroopan unionin yritysten kanssa luottovakuutusmarkkinoilla. Tämä koski markkinariskien osalta myös ONDD:tä, ennen kuin se siirsi lyhytaikaisia riskejä koskevan luottovakuutustoimintansa, markkinariskit mukaan luettuina, SA Ducroirelle.

(184) Lisäksi ONDD ja SA Ducroire toimivat muissa jäsenvaltioissa pääasiassa KUP:n, Tšekin kansallisen vientiluottovakuutuksenantajan kaupallisen puolen ostamisen yhteydessä.

([70]) Brysselin pääkaupunkialue, Flanderi ja Vallonia.
([71]) Unionin tuomioistuimen 17 päivänä syyskuuta 1980 antama tuomio asiassa C-730/79, Philip Morris (Kok., s. 2671, 11 ja 12 kohta).

(185) Vientiluottovakuutuksia koskevan tiedonannon 3.2 kohdassa todetaan, että jos valtio myöntää vientiluottovakuutuksenantajalle sellaisen takauksen tai pääomaa, joka liittyy markkinariskeihin ja jota markkinaehdoin toimiva yksityinen sijoittaja ei myöntäisi, kyseinen takaus tai pääoma on valtiontukea, joka vääristää unionin sisäistä kauppaa.

(186) Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan se, että tukea saanut yritys jatkaa toimintaansa alalla, joka on avoin kilpailulle ja jolla käydään jäsenvaltioiden välistä kauppaa, vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan ([72]).

(187) Se, että tämän menettelyn alussa muussa jäsenvaltiossa kuin Belgiassa toimiva kilpailija kanteli kilpailun vääristymisestä, joka johtuu SA Ducroiren toimista kolmannessa jäsenvaltiossa (Tšekissä), yksinkertaisesti vahvistaa, että SA Ducroire toimii alalla, jossa käydään jäsenvaltioiden välistä kauppaa.

(188) Näin ollen toimenpide 3 vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan riittävästi.

V.2 MAHDOLLISEN TUEN SÄÄNTÖJENVASTAISUUS

(189) Edellä esitetyn perusteella toimenpide 3 on valtiontukea.

(190) Komissio katsoo, että tämä tuki on uutta tukea, josta sille ei ilmoitettu etukäteen, joten se on sääntöjenvastaista.

(191) ONDD merkitsi kyseessä olevan pääoman syyskuussa 2004, ja lyhytaikaisiin riskeihin liittyvä toiminta (markkinariskit mukaan luettuina) siirrettiin SA Ducroirelle 1 päivänä tammikuuta 2005.

(192) Tämä toimenpide

— on näin ollen toteutettu myöhemmin kuin 17 päivänä syyskuuta 1998, jonka jälkeen Belgia ei saa myöntää uutta tukea, koska se on hyväksynyt vientiluottovakuutuksia koskevan tiedonannon

— ei täytä Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22 päivänä maaliskuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 15 artiklassa säädetyn vanhentumisajan vaatimuksia, koska se hyväksyttiin alle kymmenen vuotta sitten.

(193) Se osa ONDD:n SA Ducroirelle myöntämää pääomaa (36,6 miljoonaa euroa), josta ei ilmoitettu komissiolle etukäteen, on siis ollut sääntöjenvastaista uutta tukea alusta lähtien.

V.3. MAHDOLLISEN TUEN SOVELTUVUUS SISÄMARKKINOILLE

(194) Komissio on selvittänyt toimenpiteen 3 soveltuvuuden kyseisenä ajankohtana sovelletussa vientiluottovakuutuksia koskevassa tiedonannossa olevien määräysten mukaisesti. Uutta jäsenvaltioille tarkoitettua tiedonantoa, joka koskee Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan soveltamista lyhytaikaisiin vientiluottovakuutuksiin (jäljempänä 'uusi vientiluottovakuutuksia koskeva tiedonanto'), joka julkaistiin 19 päivänä joulukuuta 2012, sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2013.

(195) Vientiluottovakuutuksia koskevan tiedonannon 3.2 ja 4.1 kohdan nojalla SEUT-sopimuksen valtiontukea koskevien määräysten mukaisia poikkeuksia ei periaatteessa sovelleta tukeen, joka on myönnetty markkinariskien vakuuttamiseen. Tällainen tuki selvästi vääristää vakuutuksenantajien välistä kilpailua, mutta ennen muuta se johtaa siihen, että "markkinariskeille saatavilla oleva vakuutusturva on erilainen jäsenvaltiosta riippuen, mikä vääristää jäsenvaltioiden yritysten välistä kilpailua ja vaikuttaa toissijaisesti myös yhteisön sisäiseen kauppaan

([72]) Unionin tuomioistuimen tuomio asiassa C-102/87, Ranska vastaan komissio, Kok. 1988, s. I-4067, 19 kohta.

riippumatta siitä, onko kyseessä vienti yhteisön jäsenvaltioon vai yhteisön ulkopuolelle. Perustamissopimuksen 92 artiklassa määrättyjä poikkeuksia ei sovelleta markkinariskien vakuuttamiseen myönnettävään tukeen. Tällaisen tuen vääristävät vaikutukset yhteisössä merkitsevät enemmän kuin se, että viennin tukeminen on kansallisen tai yhteisön edun mukaista" ([73]). Toisin sanoen tähän tukeen ei periaatteessa voida soveltaa SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan mukaisia poikkeuksia, etenkään 107 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettua poikkeusta, koska tuki vääristää liikaa kilpailua sisämarkkinoilla.

(196) Lisäksi kyseessä oleva tuki ei täytä yhtä tai useampaa SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun poikkeuksen kelpoisuusehtoa. Kuten menettelyn aloittamista koskevassa päätöksessä on todettu, tuki ei voi olla etenkään vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseen ja rakenneuudistukseen myönnettävää tukea asiaa koskevien yhteisön suuntaviivojen ([74]) perusteella varsinkaan seuraavista syistä:

1) Belgian viranomaiset eivät ole osoittaneet, että SA Ducroire olisi ollut oikeutettu tällaiseen tukeen esimerkiksi sen vuoksi, että se olisi ollut vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseen ja rakenneuudistukseen myönnettävää tukea koskevissa yhteisön suuntaviivoissa tarkoitettu vaikeuksissa oleva yritys. On myös todettava, että kyseisten suuntaviivojen 12 kohdan mukaan vasta perustetulle yritykselle ei voida myöntää pelastamiseen tai rakenneuudistukseen tarkoitettua tukea.

2) Tukea ei rajoitettu pienimpään tarvittavaan määrään. SA Ducroirelle myönnetyn pääoman määrä oli riittävän suuri etenkin siltä osin, että se saattoi tehdä yritysostoja. Vuonna 2004 sisäisinä muistioina esitetyssä liiketoimintasuunnitelmassa ei mainittu edunsaajan omaa maksuosuutta.

3) SA Ducroiren liiketoimintasuunnitelmaan ei sisältynyt kilpailun vääristymistä rajoittavia toimia.

(197) Uuden vientiluottovakuutuksia koskevan tiedonannon määräyksissä ei ole mitään sellaista, minkä vuoksi komission olisi syytä muuttaa arviointiaan.

(198) Näin ollen kyseistä toimenpidettä ei voida pitää sisämarkkinoille soveltuvana SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

V.4 VELVOLLISUUS PERUSTAA ERILLINEN HALLINTO JA ERILLISET KIRJANPIDOT JA YLLÄPITÄÄ NIITÄ

(199) Vientiluottovakuutuksia koskevan tiedonannon 4.3 kohdan mukaan silloin, kun muihin kuin markkinariskeihin liittyvään toimintaan on myönnetty valtiontukea, yhtiön on pidettävä markkinariskejä ja muita kuin markkinariskejä koskevan vakuutustoiminnan hallinto ja kirjanpito erillisinä osoittaakseen, että muihin kuin markkinariskeihin liittyvään toimintaan myönnetyllä pääomalla ei tueta markkinariskeihin liittyvää toimintaa ja siten vääristetä kilpailua.

(200) Belgian viranomaisten mukaan SA Ducroire on toiminut lyhytaikaisten riskien vakuuttamisen alalla 1 päivästä tammikuuta 2005 alkaen sillä perusteella, että olemassa oleva liiketoiminta ja sen olemassa oleva pääoma (ilman myönnettyä lisäpääomaa) siirrettiin sille tuolloin. Lisäksi Belgia katsoo, että pääoma myönnettiin ehdoilla, jotka yksityinen sijoittaja olisi hyväksynyt. Koska SA Ducroire ei Belgian viranomaisten mukaan saa valtiontukea — edes harjoittamaansa, muihin kuin markkinariskeihin liittyvään toimintaan –, erillistä kirjanpitoa ei kyseisten viranomaisten mukaan tarvitse pitää.

(201) Edellä V.1.1.2 kohdassa todettiin, että siirrettyyn toimintaan myönnetyn pääoman määrä oli [45–75] miljoonaa euroa ja että näin ollen lisäpääoman määrä oli [75–100] miljoonaa euroa, josta [35–65] miljoonalla eurolla tuettiin itse asiassa muihin kuin markkinariskeihin liittyvää toimintaa. Tästä syystä [35–65] miljoonan euron summa suljettiin pois tueksi luokittelusta. Belgian viranomaisten väite siitä, ettei muihin kuin markkinariskeihin liittyvä toiminta ole saanut valtiontukea, on näin ollen kumottava, koska lisäpääoman, jolla osittain tuettiin muihin kuin

([73]) Ks. vientiluottovakuutuksia koskevan tiedonannon 3.2 kohdan kolmannen kappaleen toinen ja kolmas lause. Ks. myös vientiluottovakuutuksia koskevan tiedonannon 4.1 kohta: "Edellä 3.1 kohdassa luetellut valtion tuet – – eivätkä tämän vuoksi olisi oikeutettuja poikkeuksiin perustamissopimuksen valtiontukisäännöistä".

([74]) EUVL C 244, 1.10.2004, s. 2.

markkinariskeihin liittyvää toimintaa, olemassaolo on osoitettu. Lisäksi vuoden 2004 taloudellisissa ennusteissa, jotka koskivat SA Ducroiren koko liiketoimintaa, oletettu tuotto oli ennakoitu heikommaksi kuin tuolloiset riskittömät korot ([75]). Oletettu tuotto ei siis ollut riittävä siihen nähden, että markkinatalouden ehdoin toimivan yksityisen sijoittajan vaatimukset olisivat täyttyneet. Näin ollen voidaan todeta, että muihin kuin markkinariskeihin liittyvä toiminta on edelleen hyötynyt valtion tuesta.

(202) Koska muihin kuin markkinariskeihin liittyvä toiminta on saanut ja saa edelleen valtiontukea, SA Ducroiren olisi pitänyt noudattaa perustamisestaan lähtien vientiluottovakuutuksia koskevan tiedonannon 4.3 kohtaa, jossa määrätään erillisen hallinnon ja kirjanpidon pitämisestä, jotta voidaan erotella muihin kuin markkinariskeihin liittyvä toiminta ja markkinariskeihin liittyvä toiminta, niin kauan kuin se harjoittaa markkinariskeihin liittyvää toimintaansa. Tämä velvollisuus on säilytetty uuden vientiluottovakuutuksia koskevan tiedonannon määräyksissä (katso uuden vientiluottovakuutuksia koskevan tiedonannon 15 kohta).

(203) Tämä velvollisuus sitoi ja sitoo SA Ducroirea yhä. Siksi erillinen hallinto ja erilliset kirjanpidot muihin kuin markkinariskeihin ja markkinariskeihin liittyville toiminnoille on otettava käyttöön välittömästi. Muussa tapauksessa muihin kuin markkinariskeihin liittyvään toimintaan myönnetty [35–65] miljoonan euron summa on luokiteltava valtiontueksi. Tässä päätöksessä oleva päätelmä siitä, että tällä [35–65] miljoonan euron summalla tuetaan muihin kuin markkinariskeihin liittyvää toimintaa, perustuu tiettyihin oletuksiin, joita on joissakin tapauksissa mahdoton vahvistaa rekonstruoimalla erilliset kirjanpidot takautuvasti (SA Ducroire ei ole erotellut kirjanpitoa virallisesti). Komissio ei hyväksy tämänkaltaista takautuvaa rekonstruointia enää, jos sen pitää tutkia SA Ducroiren pääoman käyttö tulevaisuudessa uudestaan. Erillisen hallinnon ja erillisten kirjanpitojen pitämistä koskevan velvollisuuden tarkoituksena on nimenomaan se, että vältetään tarve turvautua tällaiseen takautuvaan rekonstruointiin, kun se pakostakin perustuu lukuisiin oletuksiin, joita on osin mahdoton vahvistaa.

(204) Tämä päätös ja etenkin 36,6 miljoonan euron summaa koskeva laskelma perustuvat markkinariskeihin ja muihin kuin markkinariskeihin liittyvän toiminnan erillisiin kirjanpitoihin (tase- ja tuloslaskelmatilit, tilanne 31. joulukuuta 2011), jotka Belgian viranomaiset toimittivat toukokuussa 2012. Näin ollen ei olisi hyväksyttävää, jos erillisen hallinnon ja erillisten kirjanpitojen käyttöönotto perustuisivat muihin oletuksiin ja menetelmiin kuin niihin, joita käytettiin määritettäessä tämän menettelyn yhteydessä toimitettuja summia. Varsinkaan se ei olisi hyväksyttävää, että muihin kuin markkinariskeihin liittyvään toimintaan kohdennettaisiin vähemmän pääomaa (jolloin markkinariskeihin liittyvään toimintaan kohdennettaisiin enemmän pääomaa) kuin se määrä, joka on esitetty 31. joulukuuta 2011 päivätyssä erillisessä taseessa, jonka Belgian viranomaiset toimittivat toukokuussa 2012.

(205) Lisäksi komissio korostaa, että koska erilliset kirjanpidot ovat puuttuneet SA Ducroiren perustamisesta saakka, toimenpiteen 3 tutkiminen on ollut huomattavasti muita hankalampaa, ja komission on ollut pakko toteuttaa analyysinsa tiettyjen oletusten pohjalta. Koska erillisten kirjanpitojen pitäminen on SA Ducroiren velvollisuus, se ei voi moittia komissiota tiettyjen oletusten tekemisestä tai monimutkaisen lähestymistavan kehittämisestä osana analyysiaan. Jos tällaista monimutkaista lähestymistapaa ei olisi kehitetty, komissio olisi voinut yksinkertaisesti todeta, että [75–100] miljoonan euron summa on kokonaisuudessaan SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua etua.

V.5 VELVOLLISUUS JÄTTÄÄ MUIHIN KUIN MARKKINARISKEIHIN LIITTYVÄ TOIMINTA HUOMIOTTA TUEN TAKAISINMAKSAMISEN YHTEYDESSÄ

(206) Tässä päätöksessä komissio on sulkenut tueksi luokittelusta pois sen osan pääomaa, jolla tosiasiassa tuetaan muihin kuin markkinariskeihin liittyvää toimintaa siitä huolimatta, että tämä osa pääomaa oli sellaista tukea, joka ei täyttänyt yksityisen sijoittajan vaatimuksia. Soveltumattoman tuen määrään ei näin ollen sisälly muihin kuin markkinariskeihin liittyvän toiminnan tukea. Tämän päätöksen logiikan mukaisesti soveltumattoman tuen takaisinmaksu on näin ollen rahoitettava tiukasti markkinariskeihin liittyvästä toiminnasta ja siihen liittyvästä pääomasta, sillä se on ainoa keino palauttaa markkinariskien markkinoiden kilpailutilanne sellaiseksi kuin se oli ennen soveltumattoman tuen myöntämistä. Kuten edellä on esitetty, takaisinperintä on tehtävä erillisten kirjanpitojen perusteella ja Belgian viranomaisten toukokuussa 2012 toimittamien huomautusten kanssa yhdenmukaisella tavalla.

([75]) Vaikka muihin kuin markkinariskeihin liittyvää toimintaa tarkasteltaisiin yksinään, tuotto olisi silti paljon pienempi kuin Belgian viranomaisten arvioimat pääomakustannukset.

VI **PÄÄTELMÄT**

(207) Komissio katsoo, että niistä kolmesta toimenpiteestä, joihin muodollinen tutkintamenettely kohdistui, toimenpiteet 1 ja 2 (valtiontakaus ja mahdolliset sisäiset varojensiirrot markkinariskeihin liittyvään toimintaan ONDD:ssä) eivät ole SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea. Toimenpiteen 3 analyysin perusteella on kuitenkin mahdollista todeta SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun valtiontuen olemassaolo 36,6 miljoonan euron osalta. Koska ONDD toteutti (Belgian valtion lukuun) sääntöjenvastaisesti toimenpiteen 3 ja rikkoi täten SEUT-sopimuksen 108 artiklan 3 kohtaa ja koska tämä tuki ei sovellu sisämarkkinoille, se on perittävä takaisin. Tämän tuen takaisinmaksu on rahoitettava SA Ducroiren markkinariskeihin liittyvästä toiminnasta,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Koska Belgian ONDD:lle myöntämästä takauksesta ei koitunut etua ONDD:n markkinariskeihin liittyvälle toiminnalle, se ei ole valtiontukea.

2 artikla

Mahdolliset sisäiset varojensiirrot, joiden olemassaoloa ei ole osoitettu, markkinariskeihin liittyvään toimintaan ONDD:ssä eivät ole valtiontukea.

3 artikla

ONDD:n SA Ducroirelle myöntämä alkupääoma, jonka määrä oli 113,4 miljoonaa euroa, ei ole valtiontukea.

4 artikla

ONDD:n SA Ducroirelle Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan 3 kohdan vastaisesti 23 päivänä syyskuuta 2004 myöntämä alkupääoma, jonka määrä oli 36,6 miljoonaa euroa, on sääntöjenvastaista tukea, joka ei sovellu sisämarkkinoille kyseisessä sopimuksessa tarkoitetulla tavalla.

5 artikla

1. Belgian on perittävä 4 artiklassa tarkoitettu tuki takaisin SA Ducroirelta ONDD:n kautta. Belgian on toimitettava yksityiskohtaiset todisteet — ja kirjanpidon tarkastavan riippumattoman yrityksen antama todistus — siitä, että takaisinmaksu on rahoitettu yksinomaan SA Ducroiren markkinariskeihin liittyvästä toiminnasta.

2. Takaisinperittävien summien on sisällettävä korko siitä päivämäärästä, jolloin varat saatettiin SA Ducroiren käyttöön (1 päivä tammikuuta 2005) niiden tosiasiallisen takaisinmaksupäivään.

3. Korko on laskettava koronkoron perusteella komission asetuksen (EY) N:o 794/2004 ([76]) V luvunmukaisesti.

4. Takaisinperintä on toteutettava välittömästi ja tehokkaasti.

6 artikla

Erillinen hallinto ja erilliset kirjanpidot on otettava viivytyksettä käyttöön muihin kuin markkinariskeihin ja markkinariskeihin liittyvän toiminnan osalta, ja niitä on pidettävä niin kauan kuin muihin kuin markkinariskeihin liittyvä toiminta saa valtiontukea. Kirjanpidon eriyttämisessä on otettava huomioon Belgian viranomaisten toukokuussa 2012 toimittamat taloudelliset tiedot. Etenkin pääoman jaottelu on tehtävä samalla tavalla kuin toukokuussa 2012.

([76]) EUVL L 140, 30.4.2004, s. 1.

7 artikla

1. Belgian on ilmoitettava komissiolle kahden kuukauden kuluessa tämän päätöksen tiedoksi antamisesta seuraavat tiedot:

a) SA Ducroirelta takaisinperittävän tuen kokonaismäärä (pääoma ja korko)

b) yksityiskohtainen kuvaus toimenpiteistä, jotka on jo toteutettu ja joita suunnitellaan tämän päätöksen noudattamiseksi

c) asiakirjat, jotka osoittavat, että SA Ducroirelle on toimitettu virallinen ilmoitus tuen takaisinperimisestä.

2. Belgian on ilmoitettava komissiolle tämän päätöksen täytäntöön panemiseksi toteutettavien kansallisten toimenpiteiden edistymisestä siihen saakka, kunnes 4 artiklassa tarkoitetun tuen takaisinperintä on saatettu loppuun. Sen on annettava välittömästi komission pyynnöstä tiedot toimenpiteistä, jotka on jo toteutettu tai joita suunnitellaan tämän päätöksen noudattamiseksi. Sen on annettava myös tarkat tiedot SA Ducroirelta jo takaisinperittyjen tukien ja korkojen määristä.

8 artikla

Belgian on toteutettava tämän päätöksen täytäntöön panemiseksi tarvittavat toimenpiteet neljän kuukauden kuluessa tämän päätöksen tiedoksi antamisesta.

9 artikla

Tämä päätös on osoitettu Belgian kuningaskunnalle.

Tehty Brysselissä 20 päivänä maaliskuuta 2013

Komission puolesta
Joaquín ALMUNIA
Varapuheenjohtaja

LIITE

TIEDOT SAADUISTA, TAKAISINPERITTÄVISTÄ JA JO TAKAISINPERITYISTÄ MÄÄRISTÄ

Edunsaajan tiedot	Toimintaan saadun tuen kokonaismäärä [1]	Takaisinperittävän tuen kokonaismäärä [1] (Pääoma)	Jo takaisinmaksettu kokonaismäärä [1]	
			Pääoma	Korko

[1] Miljoonaa, kansallinen valuutta.